

Núm. 215

JULIOL-SETEMBRE 2013

lluita

Quan els treballadors fan vaga, no és que no vulguin treballar, sinó que volen fer-ho en millors condicions.

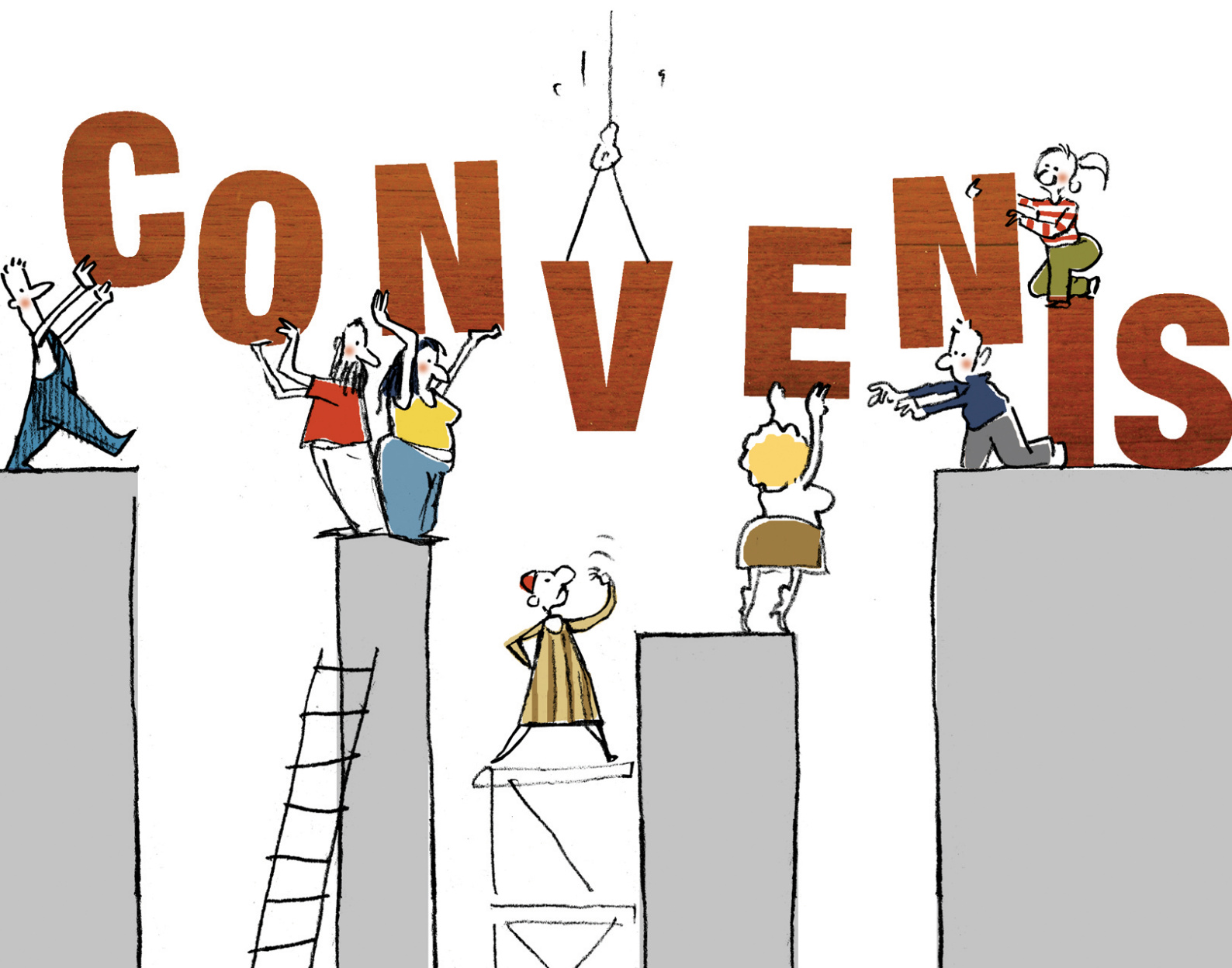
Francesc Layret

obrera

- **Quota zero** per a persones afiliades sense ingressos
- **Només** el consens polític i social legitima les reformes de pensions
- **CCOO** s'adapta als nous reptes de mobilitat internacional de persones treballadores

Defensem els convenis col·lectius!

JULIOL-SETEMBRE 2013

ENTREVISTA 4

Carles Viver i Pi-Sunyer : "Si un 75% de la població de Catalunya està a favor de fer una consulta vinculant, jurídicament no es pot frenar"

OCUPACIÓ 6-7

Les dades de l'EPA no mostren signes de canvi de tendència del mercat de treball

No és país per a joves

EMPRESSES 9

La mobilització permanent per defensar els drets laborals s'instal·la en el mercat de treball català

POLÍTICA SOCIAL 11

Només el consens polític i social legitima les reformes de pensions

SINDICAT 15

Com ens financem a CCOO de Catalunya

NEGOCIACIÓ COL·LECTIVA 16-17

La pressió sindical i la mobilització blinden la vigència dels convenis col·lectius davant la reforma laboral

MIGRACIÓ 18

CCOO s'adapta als nous reptes de mobilitat internacional de persones treballadores

FISCALITAT 20

Els casinos deixen de pagar els impostos que els toquen

SECTOR 23

També cal decidir sobre l'educació

El model de funció pública que no volem 25

editorial

El país que volem

Hem començat la tardor quan encara sentim la remor de la mobilització ciutadana de l'11 de Setembre i dels primers conflictes laborals i socials.

El dret a decidir és una reivindicació majoritària del poble de Catalunya que s'expressa al carrer i als sondejos d'opinió. La consulta ciutadana és una mostra d'expressió democràtica i per fer-la possible cal la màxima unitat civil, política i social, a fi de facilitar la participació de tothom i garantir que ningú no se'n senti exclòs.

Però, mentrestant, el dia a dia ens deixa noves retallades, ERO, tancaments d'empreses, rebaixes salarials, privatitzacions... Ens anuncien reformes que signifiquen noves pèrdues de drets, com és el cas de les pensions, l'avortament, o la reforma de l'Administració local. Ens governen a cops de decret o amb pròrrogues pressupostàries, amagant el debat parlamentari, i continua augmentant el descrèdit de les institucions per la falta de resposta política davant de la corrupció.

No ens podem quedar quietes, la Catalunya social es construeix dia a dia, evitant el desmantellament dels serveis públics, rebutjant les retallades, la precarietat laboral, l'exclusió social, les polítiques recentralitzadores i les privatitzacions, exigint la regeneració democràtica i l'expulsió dels corruptes i les seves pràctiques de la vida pública.

El país que volem no pot quedar supeditat a una data, sigui una consulta o unes eleccions, i no ens conformem a votar cada quatre anys, donar un xec en blanc i deixar que les decisions importants que afecten la nostra vida quotidiana les prenguin uns altres.

Des de CCOO us encoratgem a continuar lliurant batalla pels drets laborals i socials, i a defensar el dret a decidir el futur de Catalunya per construir un model de país sense desigualtats ni exclusions. ■

Quota zero per a persones afiliades sense ingressos

Moltes persones afiliades han mostrat el desig de continuar vinculades a CCOO, però es troben amb la impossibilitat de fer front al pagament regular de la quota d'afiliació

En el X Congrés de CCOO de Catalunya, el desembre del 2012, el sindicat va aprovar de forma unànime la resolució 'Contra l'atur i per a la creació d'ocupació'. En aquest document, CCOO, com a sindicat que representa i defensa les persones treballadores tinguin feina o no, vol ser el referent dels treballadors i les treballadores a l'atur, així com ser útil per defensar els seus interessos i reivindicar els seus drets.

En coherència amb aquest plantejament, el passat 28 de juny, el Consell Nacional va aprovar la proposta de quota zero per als afiliats i afiliades sense ingressos. Es dirigeix a les persones que pateixen la situació d'atur amb una dificultat evident per fer front al pagament de la quota i que ja formaven part de la nostra organització, i també a les persones que per diferents raons encara no en formen part.

Aquesta nova modalitat d'afiliació vol donar resposta a aquestes situacions i també situar una diferència respecte a d'altres modalitats d'afiliació ja existents (aturats amb prestació o aturats sense subsidi).

Els elevats percentatges d'atur, en un context de crisi econòmica que sembla que es mantindrà en el temps, ens descobreixen cada cop més persones i famílies que exhaureixen totes les prestacions. Moltes d'elles han mostrat el desig de continuar vinculades a CCOO, però es troben amb la impossibilitat de fer front al pagament regular de la quota d'afiliació. I és aquí on el sindicat vol intervenir.

Drets

Els afiliats i afiliades a la modalitat de quota zero queden exempts del pagament de la quota i tenen els següents drets: dret a la informació que genera el sindicat; dret a la informació, orientació i formació per a l'ocupació de la Fundació Paco Puerto; dret a la participació en activitats formatives i educatives (formació sindical, Centre de Formació de Persones Adultes, seminaris, tallers, culturals, etc.); dret a l'assessorament sindical (exclòs el Gabinet Tècnic Jurídic) i altres drets que es puguin concretar a través de la Xarxa de Solidaritat.

Atès que té caràcter temporal, la persona acollida quedarà exclòs de l'assegurança d'afiliació. Un cop acabat el temps pel qual es justifica l'ús d'aquesta modalitat afiliativa, el període transcorregut es comptarà també com a antiguitat a l'afiliació i quedaran restablerts tots els drets inherents a aquesta.

Per accedir a la quota zero, l'interessat haurà d'adjuntar la documentació referent a les seves circumstàncies: el certificat de demandant d'ocupació i els documents que acreditin la inexistència d'ingressos. La sol·licitud, l'aprovarà o denegarà la Secretaria d'Organització i Recursos. En acabar el període pel qual es demana la quota zero, el sol·licitant haurà d'informar per escrit de la seva nova situació.

La implantació de la quota zero entronca amb els valors de CCOO com a organització de la classe treballadora, integradora, solidària i atenta a les necessitats dels més desfavorits. D'alguna manera, rellança l'evidència davant la ciutadania que la pobresa i els riscos d'exclusió tenen el seu origen en el sistema econòmic i social en el qual estem immersos, i no en la voluntat de la persona, víctima d'aquesta situació, com ens volen fer creure des de les elits neoliberals conservadores.

CCOO ha configurat la quota zero pensant en l'impacte que pot tenir en termes econòmics i organitzatius. Per això ha valorat la compatibilitat d'aquesta mesura amb l'equilibri de les finances sindicals i la càrrega de treball que pot suposar. ■

“Si un 75% de la població de Catalunya està a favor de fer una consulta vinculant, jurídicament no es pot frenar”

CARLES VIVER I PI-SUNYER

És el president del Consell per a la Transició Nacional

Carles Viver i Pi-Sunyer és el director de l'Institut d'Estudis Autonòmics i president del Consell per a la Transició Nacional. Va ser també magistrat i vicepresident del Tribunal Constitucional.

■ **Quina és la funció i quins són els objectius del Consell per a la Transició Nacional que vostè presideix?**

El Consell és un organisme tècnic d'assessorament al Govern, d'una banda, sobre la consulta i, de l'altra, sobre un seguit de temes que s'haurien d'analitzar a fons en relació amb els possibles escenaris que es podrien plantejar en un futur nou estat a Catalunya. Té un doble punt de vista: que el Govern i, si escau, el Parlament tinguin els elements suficients per poder decidir i començar a funcionar en el supòsit que tinguem un nou estat en el termini que sigui; i, d'altra banda, també la possibilitat que el Govern utilitzi aquesta informació per tal de donar a conèixer als ciutadans i les ciutadanes de Catalunya els problemes que es poden plantejar en qualsevol de les opcions que es puguin preguntar en una consulta.

■ **El principi escrupolós del respecte a l'estat de dret pot quedar contraposat al respecte al principi democràtic. Què pensa d'aquesta reflexió?**

Jo entenc que hem de respectar-los tots dos i que no són incompatibles. L'estat de dret i el respecte a les normes jurídiques, que em fa l'efecte que és un valor en si mateix que hem de potenciar, no està renyit amb el principi democràtic, al revés. El que s'ha de fer és interpretar les normes jurídiques i, per tant, l'estat de dret i la submissió a aquest a partir del principi democràtic. És a dir, potenciant al màxim la capacitat expansiva dels drets de la participació democràtica, inclosos els drets de participació col·lectiva i directa, com poden ser les consultes o els referèndums. No són dos principis que es contraposen, sinó que es complementen. Hem de respectar l'estat de dret, però interpretat des del principi democràtic, potenciant al màxim els drets de participació. No es pot sostenir en l'actualitat, com s'havia fet fins fa poc, que els mecanismes de democràcia directa, com consultes i referèndums, s'interpretin restrictivament. Jo entenc que avui no són elements estranys en la democràcia representativa, sinó complements seus i, per tant, els hem de potenciar. La vella polèmica entre en Jordi Solé Tura i en Fraga Iribarne, en què en Solé defensava una visió restrictiva d'això, jo entenc que actualment ja no es justifica.

■ **Vostè ha explicat que existeixen quatre vies legals dins del sistema constitucional per realitzar la consulta a Catalunya i una cinquena que passaria per la reforma de la Constitució. Faci-me'n cinc cèntims.**

La meua idea, que està recollida en un informe de l'Institut d'Estudis Autonòmics, és que si hi ha voluntat política per part de l'Estat, i sobretot si s'apliquen els principis democràtics als quals jo vaig fer referència, en el nostre ordenament jurídic hi ha mecanismes per poder fer aquesta consulta legalment. Un seria l'article 92 de la Constitució, que és el que preveu els referèndums que convoca l'Estat i que pregunten tots els ciutadans sobre qüestions rellevants. Es pot interpretar que afecta tots els ciutadans i ciutadanes d'una comunitat autònoma; de fet, hi ha referèndums locals. Penso que aquesta és la via més fàcil des d'un punt de vista constitucional. La segona via seria la delegació de la competència per convocar referèndums a través de l'article 150.2 de la Constitució, que permet delegar. És el que ha fet el Regne Unit amb Escòcia. Aquestes són vies molt simples de caire estatal. Després, tenim les dues vies catalanes: la Llei 4/2010, de consultes referendàries, que ja tenim feta des de l'època del tripartit i que permet a la comunitat autònoma regular tot el referèndum emanant l'autorització a l'Estat per convocar un referèndum concret. Aquesta Llei

va ser impugnada i el Tribunal Constitucional l'ha admès a tràmit, però aixecant-ne la suspensió. Això vol dir que està en vigor i es pot utilitzar, encara que és difícil que l'Estat l'autoritzi. I la quarta via seria el Projecte de Llei de consultes no referendàries que ara s'està tramitant al Parlament de Catalunya. Totes aquestes vies tenen un problema jurídic, o diversos, han de superar una sentència del 2009 del Tribunal Constitucional en relació amb el Pla Ibarretxe, que diu que aquestes consultes s'han de fer al final del procés i s'ha de consultar tots els ciutadans i ciutadanes. Però penso que aquesta doctrina es pot superar dient que està molt centrada en el cas Ibarretxe i que, per tant, s'hauria de fer la consulta d'una manera diferent.

■ **Sembla que el Govern i la majoria del Parlament espanyol no estan en la línia de facilitar cap d'aquestes vies, i el president Mas sembla haver decidit utilitzar la via dels comicis plebiscitaris. Vostè va explicar que aquesta és una alternativa, juntament amb una declaració unilateral d'independència, però també va dir que és millor la via del diàleg de les institucions catalanes amb les de l'Estat.**

La via del diàleg i del respecte escrupolós de la legalitat és una premissa, és el punt de partida. Això també ho diu el Parlament de Catalunya en les últimes resolucions, s'ha de fer dins de la legalitat i amb

“En el nostre ordenament jurídic hi ha mecanismes per poder fer aquesta consulta legalment.”

acord amb el Govern. Però si això no és possible, què fem? Hi ha alguns partits polítics que diuen: doncs aquí s'acaba. En aquest cas, el dret a decidir no és tant el dret a decidir lliurement el nostre futur col·lectiu, sinó que el transformàrem

en el dret a proposar a l'Estat a veure si està d'acord que nosaltres puguem votar i decidir lliurement la nostra organització. Seria un canvi. Per tant, jo sempre he postulat, i el president Mas també, que hem d'anar per la via legal amb l'objectiu de buscar l'acord. Ara bé: què fem si les vies legals no ens les deixen utilitzar?, què fem si no hi ha acord amb l'Estat? I aquí hi ha dues opcions: la d'aturar el procés o la d'intentar unes eleccions plebiscitàries, que són eleccions ordinàries que convoca el president, i, per tant, dins de la legalitat, i que els partits transformen en plebiscitàries, ja que en els seus programes recullen que si són elegits al Parlament faran una declaració per demanar l'Estat propi. I aquí ja passem a les vies de fet. La meua tesi ha estat sempre dir que des del punt de vista polític entenc que aquest salt es pot fer. Si tenim el 75% de ciutadans i ciutadanes —com tenim ara— que està demanant una consulta amb efectes vinculants, com diuen els sondejos d'opinió, això s'ha de respectar. Malgrat que com a jurista i defensor de l'estat de dret preferiria no trobar-me en aquesta tessitura, si ens hi trobem entenc que, si hem intentat totes les vies, estem carregats de raons per dir: “Miri, jo faig el salt per una via de fet més que no pas per una de jurídica, que és com s'ha fet en el 90% d'aquests processos”.

■ **Som davant d'una situació o el poder judicial pateix la ingerència del poder executiu?**

Jo penso que no. El Govern espanyol farà el que li sembli i si concedeix la possibilitat de fer aquestes consultes això possiblement es podrà recórrer davant els tribunals de justícia, que faran el seu paper.

■ **Els problemes jurídics són superables si hi ha voluntat política, però, davant la possibilitat de donar veu a la ciutadania de Catalunya en relació amb el seu futur i el dret a decidir, sembla que aquesta voluntat no existeix. Quina és la sortida?**

Jo estic convençut que aquest és un problema essencialment polític, més que no pas jurídic. Aquí els juristes podem donar pautes i advertir que s'ha de fer dins d'un procés legal dins del dret, i si no es fa dins del dret, immediatament després co-

mençar a donar forma jurídica a aquesta nova situació. Per tant, jo crec que, si hi ha un 75% de la població que està a favor de la consulta i que sigui una consulta vinculant jurídicament, no es pot frenar, el que s'ha de fer és canalitzar-ho. Si partim de la premissa que això s'ha de fer per les vies legals, per a mi, la sortida seria utilitzar una de les vies legals possibles, aquella que l'Estat digui. Ara, si l'Estat ens ho impedeix, quines alternatives tenim? Una seria les consultes alegal, com es van fer en el 2009 i 2010 en diversos mu-

“Jo estic convençut que aquest és un problema essencialment polític, més que no pas jurídic.”

nicipis. És una possibilitat que permetria conèixer la voluntat dels catalans. Ara bé, quin crèdit té això a escala internacional? Aquí tindríem problemes. De fet, en l'informe del Consell per a la Transició Nacional diem que té més inconvenients que avantatges. Una altra solució seria una declaració d'independència ara, abans de fer unes eleccions plebiscitàries. Però qui la fa? Un parlament que no té un mandat explícit per fer aquesta declaració? Un parlament que ha estat escollit dos anys abans? Sembla que aquesta no és una solució gaire bona. Una altra alternativa és aturar el procés, però tampoc és adient. Sembla que la fórmula que caldria apuntar seria unes eleccions plebiscitàries, que al final és un procediment que no és tan precís com una consulta o un referèndum a l'hora de conèixer la voluntat dels ciutadans, però sí que ens donaria una radiografia de la voluntat ciutadana. I a partir d'aquí intentar implementar aquests resultats amb una declaració d'independència. Això tindria sens dubte un reconeixement internacional més fort que no pas per les altres vies. ■ **Emili Rey**

Les dades de l'EPA no mostren signes de canvi de tendència del mercat de treball

No és acceptable l'eufòria del Govern central davant les darreres dades de l'EPA, perquè pretén desviar l'atenció pública de l'acusació de finançament il·legal del PP, entre altres qüestions

Les dades de l'Enquesta de població activa (EPA) del segon trimestre del 2013 mostraven una reducció de l'atur respecte al període anterior. Seria fàcil pensar que la situació econòmica està millorant i que la sortida de la crisi s'acosta, però en realitat aquesta reducció es deu a l'estacionalitat, com ho demostra la tendència de la contractació temporal i del sector serveis, i també a la caiguda de la població activa.

Certament, CCOO de Catalunya alerta que hi ha més persones aturades i menys ocupació que fa un any, i no s'observen signes de canvi de tendència del mercat de treball. Si ho sumem a l'emigració de joves i no tan joves que busquen un futur millor a altres països, conclourem que s'han de trobar solucions.

La darrera EPA indica que el nombre de persones aturades a Catalunya s'ha reduït un 3,3% respecte del trimestre anterior, és a dir, hi ha 29.300 aturats i aturades menys, el que suposa un total de 873.000 persones sense feina. La taxa d'atur aquí continua sent elevada: un 23,6%. Pel que fa al conjunt d'Espanya, la xifra d'aturats queda en 5.977.500, amb una taxa d'atur del 26,3%.

Ara, a Catalunya, respecte de fa un any, l'atur ha augmentat en 51.400 persones, el que representa un increment del 6,3%: 12.400 homes i 39.100 dones més. La taxa

d'atur, respecte de fa un any, s'ha incrementat 1,6 punts percentuals. Per tant, sembla que les dades comparades amb el trimestre anterior, en què hi havia més aturats, responen a l'efecte estacional de temporada d'estiu que recull el segon trimestre: es diria que la situació del mercat de treball no té indicis de millora.

Pel que fa a dades de població ocupada, aquest segon trimestre del 2013, l'ocupació augmenta en 11.800 persones respecte del trimestre anterior a Catalunya, però en termes interanuals l'ocupació ha caigut, de manera accentuada, en 133.300 persones, reducció que suposa un 4,6% menys. La taxa d'ocupació es queda en el 46,8%, 0,2 punts percentuals més que el trimestre anterior, però 1,7 punts percentuals menys que l'any 2012.

Fracàs de la reforma laboral

Davant d'aquest escenari, CCOO de Catalunya observa que la reforma laboral del 2012 ha estat un fracàs: ha continuat la destrucció d'ocupació, s'han desregulat les condicions de treball, amb la limitació dels drets individuals i col·lectius de les persones treballadores, i s'ha precaritzat més el mercat de treball. Al mateix temps,

el sindicat denuncia la proposta de la CEOE d'un contracte únic que permeti a l'empresa rescindir-lo unilateralment, sense prestació i amb una indemnització miserable; per a CCOO, la creació d'ocupació només es pot produir amb reactivació econòmica, un nou model productiu i unes relacions laborals que s'ajustin a les exigències d'una societat moderna i democràtica.

No és acceptable l'eufòria del Govern central davant les darreres dades de l'EPA, perquè no es pot parlar d'un canvi de tendència del mercat de treball i perquè pretén desviar l'atenció pública de l'acusació de finançament il·legal del PP, entre altres qüestions.

CCOO insta el Govern de la Generalitat a dotar-se d'un pressupost suficient per garantir mesures necessàries per a la inserció laboral de les persones joves, la millora de la seva qualificació professional i la Garantia juvenil europea. I exigeix als poders públics mesures que garanteixin ingressos mínims de supervivència per a les persones sense feina i sense prestacions, tot adequant la renda garantida de ciutadania (RGC) i la renda mínima d'inserció (RMI). ■

No és país per a joves

Les polítiques que estan duent a terme tant el Govern espanyol com el català són totalment erràtiques i condueixen a l'atur, a la precarietat i a la pobresa d'una generació sencera.

Acció Jove - Joves de CCOO de Catalunya ha presentat el seu informe anual sobre joves i mercat de treball a Catalunya, en què un any més, lamentablement, comprovem com l'evolució de l'activitat laboral dels joves al nostre país ha experimentat un descens espectacular, més marcat que el de la població total. Fem un cop d'ull a algunes dades de l'informe que sens dubte ens porten a reclamar un canvi radical en les polítiques econòmiques i socials d'aquest país.

El col·lectiu juvenil ha experimentat un descens espectacular en les taxes d'activitat, 10 punts percentuals menys en un període de només sis anys. Hi ha un elevat nombre de persones que, tot i figurar com a actives, no busquen feina perquè han perdut l'esperança de trobar-ne. Entre el 2008 i el 2013, han augmentat en 37.500 les persones inactives que estudien: han passat de 283.400 a 320.900 el 2013 i representen un 14% del total. Davant la duresa de la crisi i les nul·les perspectives laborals, moltes persones joves decideixen millorar la seva formació amb l'esperança d'estar en millors condicions de trobar una feina.

La població ocupada ha disminuït en el tram general. En set anys tenim 213.300 joves ocupats menys. Els menors de 25 anys representen el 4,8% de la població ocupada, en aquest període han patit un descens superior al 50% (han passat del 10% que representaven l'any 2007 al 4,8% actual). El col·lectiu de persones joves es veu fortament castigat per l'actual mercat de treball, ja que presenta els valors més baixos en matèria d'ocupació. Amb una taxa d'ocupació del 22,15% entre els menors de 25 anys, preocupa, a més, el fet que en set anys no hagi parat de decaure. Si bé l'increment de joves a l'atur no és tan disparat com anys enrere, cal destacar igualment el fet que continua creixent fins a situar-se en els 158.300 aturats menors de 25 anys aquest segon trimestre a Catalunya. Mentre la taxa general se situa en un 23,85%, el jovent català supera en molt més del doble la mitjana general i arriba fins a un 53,88% d'atur. La majoria de persones que estan a l'atur o que estan buscant la seva primera ocupació fa més d'un any que estan a l'atur. Hi ha 44.203 joves catalans que fa més d'un any que busquen feina.

En termes salarials l'informe destaca que la mitjana salarial es troba en els 24.499,32 €. Si agafem com a mesura 14 mensualitats, representen 1.750 €. Si mirem què representa ser jove, veiem que, en termes salarials, suposa guanyar la meitat de la mitjana general, és a dir, 12.278,77 € (877 € al mes). I en termes de gènere, es pot observar com, en totes les franges d'edat, ser dona suposa un salari permanentment inferior al dels seus companys masculins. ■

Propostes de CCOO

Ja fa temps que ho advertim, però és urgent i indispensable un gir de 180° en l'orientació de les polítiques d'ocupació. Les polítiques que estan duent a terme tant el Govern espanyol com el català són totalment erràtiques i condueixen a l'atur, a la precarietat i a la pobresa d'una generació sencera. Des de CCOO demanem diferents mesures per fer un canvi de cicle pel que fa a l'ocupació i, en especial, la dels joves. Per això, demanem la derogació immediata de les diferents reformes laborals aprovades en el darrer any i mig, que s'ha demostrat que, a part d'injustes, són del tot ineficaces per generar ocupació.

Cal una reforma fiscal justa i redistributiva. Que pagui més qui més té. I també cal lluitar contra el frau fiscal de manera decidida. Calen polítiques actives d'ocupació efectives per a les persones aturades que permetin la seva reinserció al mercat de treball, i demanem al Govern català un autèntic pla de xoc que abordi la inserció laboral de les persones joves, i que defugui grans aparicions merament estètiques. Creiem indispensable una reorientació de la formació dual. És necessària una formació de qualitat amb compromisos per part de les empreses. I cal actuar contra les beques fraudulentes, l'ocupació en "negre" i els falsos autònoms que exploten molts treballadors i treballadores joves.

Cal garantir salaris dignes i la protecció de tots els treballadors joves de contractes i subcontractes. És necessària una revisió del salari mínim interprofessional, de manera que aquest arribi a una quantia de, com a mínim, el 60% del salari mitjà, tal com recomana la UE.

Cal fomentar la contractació estable davant l'encadenament de contractes temporals de manera injustificada. Cal formació i atenció per a joves en situació d'atur que no van acabar els estudis i desitgen retornar al sistema educatiu. I cal orientació, formació i recerca d'ocupació per a joves en situació d'atur. Els serveis públics d'ocupació han de ser un recurs útil a l'hora de trobar feina, i, a dia d'avui, no ho són. ■

Les 138 mesures per impulsar la indústria a Catalunya

S'han de donar crèdits a les empreses perquè puguin invertir i produir en les millors condicions, creant nous llocs de treball i millorant la seva competitivitat

CCOO de Catalunya ha presentat, juntament amb altres agents socials, universitats i col·legis professionals englobats en el Pacte Més Indústria, un total de 138 mesures orientades a millorar la situació de la indústria a Catalunya.

El Pacte Més Indústria està integrat per CCOO de Catalunya, UGT, Foment del Treball, Pimec, la Universitat de Barcelona, la Universitat Autònoma de Barcelona, la Universitat Politècnica de Catalunya, el Col·legi d'Economistes de Catalunya, el Consell de Col·legis d'Enginyers Tècnics Industrials de Catalunya i el Col·legi d'Enginyers Industrials de Catalunya.

Entre tots hem consensuat unes mesures que insten el conjunt de la societat i els diferents governs a promoure polítiques industrials i a potenciar la indústria i els processos de producció, intercanvi, distribució i consum de béns i serveis perquè puguem sortir de la crisi més fàcilment.

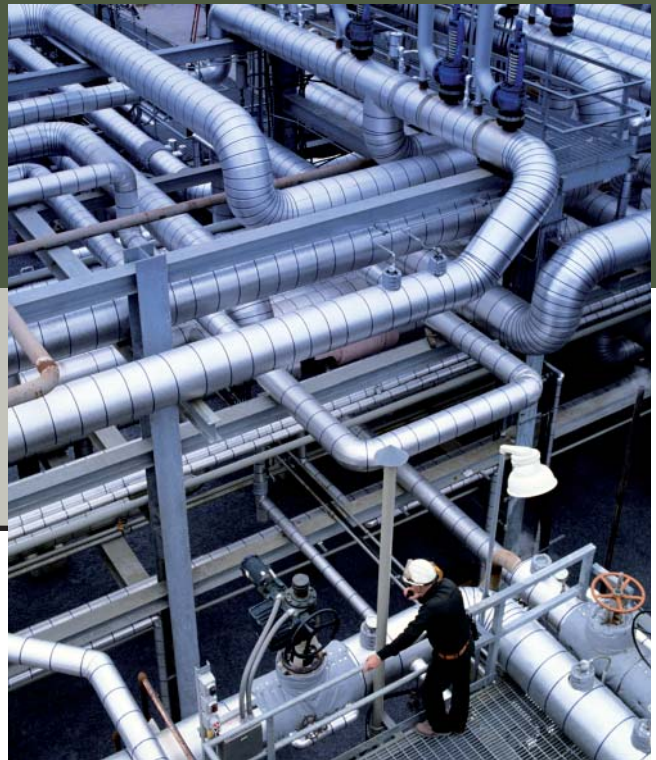
Per CCOO de Catalunya, no hi pot haver una economia forta a casa nostra si no hi ha una indústria forta. Les empreses manufactureres exporten gairebé un 80% del total del comerç exterior, i les exportacions catalanes suposen un 28% de l'economia de tot l'Estat espanyol.

No sense el sector industrial

Catalunya no pot sortir de la situació actual només amb el sector de serveis. Sense la indústria no es pot sostenir un model econòmic competitiu i per això s'han de donar crèdits a les empreses perquè puguin invertir i produir en les millors condicions, creant nous llocs de treball i millorant la seva competitivitat i, al mateix temps, el nivell de vida dels treballadors i treballadores.

S'ha d'actuar amb perspectiva de futur i tenir en compte la creació de feina, la formació, el sector energètic, les infraestructures, la recerca i el desenvolupament, la cooperació i la internacionalització de les empreses.

Per millorar la competitivitat s'han d'augmentar les exportacions, recuperar l'ocupació i reduir l'atur. Majoritàriament els nous llocs de treball que es crearan els propers anys no seran a la indústria, però aquesta pot ajudar a augmentar l'activitat econòmica i repercutir de manera positiva en els que es creïn en altres sectors.

Per potenciar la indústria s'ha de millorar simultàniament l'organització de l'Administració pública per agilitzar alguns tràmits, evitar la fragmentació de productes i institucions, i complir els terminis de pagament als diversos proveïdors.

També ajudaria a la recuperació econòmica si s'impulsessin mecanismes per fer més fàcil l'accés de les empreses industrials als crèdits bancaris, si es replantegés el sistema d'impostos i si els beneficis es reinvertissin en la producció de productes en lloc d'utilitzar-los per a l'especulació.

Per potenciar el sector industrial català també s'hauria d'aconseguir un mercat interior de l'energia que fos competitiu i estigués interconnectat, i millorar les infraestructures viàries i ferroviàries com ara que el corredor del Mediterrani tingués ample de via ibèric i internacional.

Recerca i desenvolupament

Altres mesures que conté la proposta del Pacte Més Indústria són invertir un 3% del PIB com a mínim en recerca i desenvolupament, i convertir Barcelona en la capital de la innovació de la Mediterrània.

En els durs moments de crisi que viuen les empreses catalanes, i els seus treballadors i treballadores, volem fer que siguin més fortes i mantenir, així, el teixit productiu ajudant també les persones que hi treballen.

Amb aquestes mesures i moltes altres, que podeu consultar a Internet al web següent <http://goo.gl/uwAjuc>, es mostra, al conjunt dels ciutadans i ciutadanes catalanes, que la indústria és un sector productiu fonamental per a la nostra societat i per això oferim solucions per tenir-ne una en bones condicions que ens ajudi a sortir de la greu situació econòmica que vivim. ■

La mobilització permanent per defensar els drets laborals s'instal·la en el mercat de treball català

Des de l'anterior *Lluita Obrera*, hem d'esmentar més empreses tocades per la crisi i per les retallades de drets dels treballadors contra les quals cal fer front.

En el sector industrial, comentarem la vaga per l'expedient de regulació d'ocupació (ERO) a Luxiona, fabricant de làmpades a Canovelles; la lluita a l'empresa Simon –productora de material elèctric– contra la proposta de rebaixa salarial, o el conflicte a ABB (tecnologies electrotècniques i d'automatització) de Gavà i a Electromecàniques Soler, de Sallent, per l'acomiadament de treballadors. També les estratègies de la direcció d'Alstom Transport i Alstom Wind han motivat protestes de les plantilles, tant pels incompliments del conveni col·lectiu (Alstom Transport) com per l'ERO plantejat (Alstom Wind).

Donen fruits

En alguns casos, aquestes mobilitzacions han donat fruits beneficiosos per als treballadors, com a Alstom Wind, que ha reduït el volum d'afectats per l'ERO, i a Serra Soldadura, on s'ha desbloquejat la negociació del pacte d'empresa. L'acció sindical ha permès estendre una acta d'infracció a Dominion per cessió il·legal de treballadors o readmetre els acomiadats a Acciona. CCOO també valora positivament l'acord que permet reduir l'absentisme a Nissan, el pla de viabilitat de TE Connectivity, la millora de l'acord pel tancament de Roura Cevasa (antiga Rótulos Roura, de Barcelona), especialitzada en imatge corporativa, o la suspensió de l'ERO temporal a Ficosa Electronics de Viladecavalls.

Una situació especial és la de SEAT, on la direcció va presentar un ERO temporal que afectava més de 9.000 persones i que va comptar amb el rebuig de CCOO. La negociació va canviar de rumb i, finalment, l'empresa va recollir les demandes dels sindicats per rebaixar el volum de persones afectades i millorar el pla social. En l'àmbit dels serveis a la ciutadania, cal valorar la mobilització sostinguda de les plantilles de Televisió de Catalunya i Ca-

talunya Ràdio, després de les amenaces d'acomiadaments fetes per la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA). A més, hi ha el rebuig als acomiadaments a la Xarxa de Comunicació Local, a la privatització de l'empresa B:SM per part de l'Ajuntament de Barcelona, a les retallades a l'Ajuntament de Sabadell, Unipost i Reial Club de Polo de Barcelona, o als incompliments de l'empresa de serveis de terra Swissport Spain, SL.

En aquest sector hem de parlar de RENFE, perquè el Govern central està llençant anuncis sobre la reestructuració d'aquesta empresa ferroviària. CCOO ha demanat al Ministeri de Foment que abans d'aplicar cap ERO concreti la integració ADIF-RENFE que està estudiant.

miadaments a l'empresa Productos Alimenticios Gallo, SL, que afecta especialment la planta d'Esparreguera.

Val la pena esmentar el conflicte laboral a Hotusa, amb amenaces a la plantilla de l'Hotel Eurostars Cristal Palace de Barcelona, o la vaga contra l'ERO de Ciments Uniland, del Grup Portland-Valderrivas, i l'oposició sindical als acomiadaments a l'empresa de fabricació d'àrids i morters, PROMSA, del grup Ciments Molins. Igualment, a Unilever España, líder mundial en els sectors alimentaris i productes de consum, la plantilla s'ha mobilitzat contra el bloqueig del conveni col·lectiu.

I, finalment, també cal destacar les mobilitzacions en el sector d'ambulàncies, fins

CCOO segueix al costat dels treballadors, lluitant per evitar que surtin perjudicats

Canviant d'àmbit, hi ha mobilitzacions a HP Procesos de Negocio, on els acomiadaments indiscriminats han fet aixecar-se a la Federació Comfia, que també està donant suport als treballadors de CatalunyaCaixa, que han rebut una proposta d'ERO que pot afectar prop de 2.500 treballadors de Bankinter i de Bankia. En el sector alimentari, destacarem la condemna a Bopan Promocions Alimentàries per impagament de nòmines, o el posicionament sindical contra els aco-

i tot amb quatre dies de vaga, contra la contundent rebaixa salarial i de drets laborals proposada per la patronal del sector. CCOO segueix al costat dels treballadors, lluitant per evitar que en surtin perjudicats, i aquesta acció organitzada és el que millora les condicions laborals, com en són exemple l'acord a Precision Process Technology, SA (PPT), fabricant de plàstics a Barberà del Vallès afectada per un ERO, o el desbloqueig de la negociació col·lectiva a Abertis Autopistes. ■

Només el consens polític i social legitima les reformes de pensions

Un acord de justícia

El darrer acord signat a primers d'agost pel Govern, la patronal, els sindicats i els grups parlamentaris, sobre regulació de treballadors a temps parcial i fixos discontinus, és el millor exemple per il·lustrar com en el marc del Pacte de Toledo és possible millorar les pensions d'un col·lectiu històricament discriminat en l'accés a la protecció social.

Només a Catalunya, 425.000 persones que treballen a temps parcial o com a fixes discontinues —dones en la seva majoria i amb una alta precarietat laboral— podran accedir a la jubilació amb 15 anys cotitzats, al marge de la seva jornada,

S'ha signat un acord sobre protecció de treballadors a temps parcial i fixos discontinus que permet millorar les seves pensions

La naturalesa del nostre sistema públic de pensions, un model redistributiu i de solidaritat intergeneracional, o el que és el mateix, un sistema en què els actuals treballadors i treballadores en actiu paguen amb les seves cotitzacions les pensions actuals i confien en què els futurs actius paguin demà les seves pensions, el converteix en un sistema just però, al mateix temps, molt sensible a l'entorn.

Així, l'evolució demogràfica fa preveure un major nombre de futurs pensionistes. Però, sobretot, el sistema de pensions depèn de l'evolució del mercat de treball. La destrucció massiva de llocs de treball que patim des de l'inici de la crisi, la reducció del nombre de persones ocupades amb la corresponent pèrdua de cotitzants i una menor cotització com a conseqüència de l'empitjorament de les condicions de treball han fet reduir els ingressos del sistema, mentre que la quantia i el nombre de pensions és creixent.

El sistema de pensions, com hem reiterat des de CCOO, necessita adaptacions periòdiques que en garanteixin la sostenibilitat i el futur, al mateix temps que s'assegura la millora de la protecció per als pensionistes i per a qui pretén ser-ho en un futur. I perquè calen reformes, CCOO hem negociat tots i cada un dels acords de pensions en la Mesa de diàleg social entre Govern, patronal i sindicats.

Els instruments vàlids per reformar les pensions són el Pacte de Toledo i la Mesa de diàleg social sobre pensions, ja que doten de consens polític i social les decisions sobre les pensions. Des del 1995, les reformes de pensions han estat pactades i, des de llavors, s'ha millorat la protecció de les persones pensionistes i el sistema ha pogut anar fent front als reptes als quals s'ha hagut d'enfrontar.

Grup d'"experts"?

El mes de juny passat, el Govern va externalitzar el debat sobre pensions del Parlament i de la Mesa amb sindicats i patronal a un grup d'"experts". Aquest grup es va pronunciar sobre quines mesures eren necessàries per a la sostenibilitat del sistema de pensions. Més enllà del rebuig frontal a les mesures proposades que suposen la lesió dels drets dels actuals i els futurs pensionistes, i que únicament responen a criteris economicistes d'estalvi de despesa sense tenir en compte que les pensions suposen la millor garantia de protecció social del nostre país i que han impedit la pobresa de la gent gran a casa nostra, volem recordar que, de les pensions, se'n parla en el Pacte de Toledo i en la Mesa de diàleg social sobre pensions.

com la resta de treballadors; cada dia cotitzat es multiplica per 1,5 i així es manté la normativa anterior i s'assegura l'accés a la pensió mínima. Moltes persones que, fins ara, no podien accedir a una pensió contributiva, amb la nova norma, fruit de l'acord social, podran fer-ho.

El futur de les persones grans està en mans de les pensions. No pot posar-se en risc la protecció social amb una decisió política argumentada basant-se en l'informe d'un grup d'"experts" que, en molts casos, representen els interessos d'entitats financeres i asseguradores, per als quals les pensions són objecte de negoci. Cal una aposta pel manteniment d'un sistema públic que garanteixi la protecció suficient, amb els ajustos necessaris per millorar els ingressos i racionalitzar la despesa, i també cal que les decisions estiguin legitimades pel major consens polític i social possible. ■ **Cristina Faciaben**

Recta final de la recollida de signatures per la ILP per la renda garantida de ciutadania

Dejuni participatiu a la plaça de Catalunya de Barcelona

La iniciativa legislativa popular per la renda garantida de ciutadania (ILP RGC) continua recollint signatures per portar al Parlament de Catalunya aquesta iniciativa que desenvolupa l'article 24.3 de l'Estatut d'autonomia i amb la qual es pretén que tothom tingui ingressos per damunt del llindar de la pobresa. Actualment, ens trobem en el tram final de recollida de signatures per fer efectiva aquesta ILP; la legislació catalana en demana 50.000, que hauran de ser entregades i registrades al Parlament de Catalunya a mitjan octubre. En el moment de redactar aquest article hi ha recollides i en poder de la Comissió Promotora de la ILP RGC unes 43.000 signatures, això sense tenir en compte les que encara han d'arribar. Però no n'hi ha prou, cal fer un últim esforç per superar àmpliament aquestes xifres i assegurar que la ILP per una renda garantida de ciutadania pugui arribar i ser discutida al Parlament de Catalunya.

Rescatem les persones

En aquest sentit s'estan duent a terme un seguit d'accions per posar de manifest la situació de pobresa que es viu a Catalunya. Entre les més destacades cal esmentar el dejuni participatiu que amb el lema "Rescatem les persones" es desenvolupa durant els dies 13, 14 i 15 de setembre a la plaça de Catalunya. En aquest marc es van dur a terme un seguit d'espais de debat o s'abordaren diferents temes en xerrades titulades: "Pobresa i desigualtat, alguns dels seus rostres", "Treballar menys per treballar tots/es", "Immigració i pobresa", "Mesures d'urgència social: dret al subministrament d'aigua, electricitat i gas", "Cooperativisme i economia solidària", "Dret a l'habitatge" i "Participació

ciutadana" amb destacats ponents de les entitats, moviments socials, ajuntaments i forces polítiques que donen suport a la ILP RGC.

També s'han recollit adhesions a un manifest de persones conegudes del món de la cultura, les arts i professionals d'altres àmbits, que han donat suport a aquesta iniciativa.

Paral·lelament s'estan organitzant o s'han organitzat recollides de signatures en di-

verses festes majors, en mobilitzacions com les de l'11 de Setembre i a l'inici dels cursos universitaris.

Amb aquests actes i d'altres que s'estan fent de forma descentralitzada arreu del territori, es volen aconseguir les signatures necessàries per portar aquesta iniciativa legislativa al Parlament, però, sobretot, per posar en primer pla de l'actualitat la punyent realitat de la pobresa a Catalunya. ■ **Miquel Puente**

CCOO millora el servei d'assessorament per als afiliats i afiliades autònoms

CCOO de Catalunya ha canviat el sistema d'assessorament per a les persones afiliades que treballen en el règim especial de treballadors autònoms de la Seguretat Social. Fins fa poc, l'atenció del sindicat cap als membres d'aquest col·lectiu es realitzava a través de la Federació Sindical de Treballadors Autònoms Dependents (Trade) i a partir d'ara es farà de manera diferent a fi d'oferir un assessorament integral i millorar el servei.

A través d'un acord de col·laboració amb la gestoria APS Assessor es busca donar resposta a les necessitats específiques del col·lectiu, oferint assessorament fiscal, comptable i laboral a preus especials i competitius, complint la Llei de protecció de dades i oferint una confidencialitat total i un tracte preferent i personalitzat.

Així, s'ofereixen serveis com l'elaboració i presentació dels formularis per al pagament dels impostos i tributs específics per als autònoms i professionals, en mòduls o estimació directa, IVA, IRPF, la confecció de llibres de registre de comptabilitat, la declaració de la renda i el patrimoni, assessorament comptable, etc.

Si esteu interessats en el servei d'assessorament per a autònoms podeu trucar al telèfon 622 210 697 o enviar un correu electrònic a l'adreça aps.assessor@gmx.es.

A més, recordeu que CCOO de Catalunya ofereix també un servei d'assessorament fiscal especialitzat des del Gabinet Tècnic Jurídic que té lloc els dimecres, cada 15 dies, així com el servei ja establert d'assessorament civil. Per a més informació, truqueu al telèfon 93 481 28 64.

S'inicia una campanya per crear un parc de lloguer social a partir dels habitatges buits propietat de les entitats financeres

A Catalunya, les entitats financeres disposen d'uns 120.000 habitatges buits, nous o usats. Cal obligar aquestes entitats a posar-los en lloguer

A Catalunya, les entitats financeres disposen d'uns 120.000 habitatges buits, nous o usats. Obligar aquestes entitats a posar-los en lloguer perquè compleixin amb la seva funció social permetria disposar, de manera immediata, d'un nombre important d'habitatges de lloguer social per atendre persones i famílies que han perdut l'habitatge, per no poder pagar el lloguer o la hipoteca, o que estan mal allotjades. La renda de lloguer seria inferior a 450 € al mes i, en tot cas, mai superaria el 30% dels ingressos familiars.

El lloguer social a Europa

Els països del nostre entorn europeu disposen d'amplis parcs de lloguer social. De mitjana, aquests parcs, representen el 18% de tot el parc construït a aquests països. Catalunya, per assolir aquesta mitjana europea, hauria de disposar d'un parc de lloguer social d'uns 500.000 habitatges. Actualment, els parcs de lloguer social, públics i privats representen uns 60.000 habitatges. Aquestes dades donen una idea clara de la manca d'aquest tipus d'habitatge que té Catalunya.

La creació d'aquest fons social d'habitatges, que no comporta cap nova despesa pública ni necessita cap tipus d'estructura nova per ser gestionat, permetria incrementar de manera substancial el nombre d'habitatges de lloguer social a Catalunya. El Govern de la Generalitat té les competències en matèria d'habitatge, i el Parlament, la capacitat de legislar el lloguer forçós dels habitatges buits propietat de les entitats financeres.

Crear un fons social d'habitatges per garantir el dret a l'habitatge a Catalunya és l'objectiu de la campanya que hem iniciat.

■ **Xavier Becerra**

La Plataforma pel Dret a un Habitatge Digne, formada per CCOO, Càritas, Justícia i Pau, l'Organització de Consumidors i Usuaris de Catalunya i la UGT, ha iniciat una campanya, amb el suport d'entitats i plataformes socials i veïnals, per reclamar al Govern de la Generalitat i al Parlament de Catalunya que obliguin les entitats financeres a posar en lloguer social els habitatges buits de la seva propietat.

Amb aquests habitatges es crearia un fons social d'habitatges per atendre les persones i famílies que han perdut l'habitatge, per no poder pagar la hipoteca o el lloguer, o que estan mal allotjades. Segons les dades dels jutjats, l'any 2012, 25.244 famílies a Catalunya van perdre l'habitatge per no poder pagar la hipoteca o el lloguer. D'altra banda, actualment, hi ha unes 70.000 persones inscrites als regis-

tres oficials de sol·licitants d'habitatges de protecció oficial.

Coincidint amb aquesta quantitat de necessitats, a Catalunya hi ha més de 80.000 habitatges d'obra nova sense vendre. A aquests habitatges buits, d'obra nova, s'hi han d'afegir els habitatges usats buits existents al parc d'habitatges. Algunes estimacions calculen en uns 400.000 el nombre d'habitatges desocupats actualment a Catalunya.

Davant d'aquesta realitat, el Fondo de Viviendas, creat pel Ministeri de Foment a partir d'habitatges de les entitats financeres intervingudes per atendre les persones que han perdut l'habitatge per no poder pagar la hipoteca, disposa de 900 habitatges a Catalunya. Aquest nombre, insuficient, ha motivat l'inici d'aquesta campanya.

Neix la Xarxa d'Acció Solidària

En l'actual context de crisi econòmica prolongada, CCOO s'ha vist amb la necessitat d'impulsar, amb altres entitats, una Xarxa d'Acció Solidària envers els col·lectius més dèbils de la societat.

L'objectiu és sumar esforços entre entitats socials que ja estan intervenint, en un grau o altre, des del món laboral, escolar, veïnal, de la infància i de la salut física i mental, per millorar les condicions de vida de les persones, de manera coordinada i complementària.

Per això, s'ha constituït un catàleg de serveis en diferents camps d'actuació: orientar persones en situació d'atur en la recerca de feina; impulsar acords i convenis a les empreses tant de manera material com amb donacions; promoure iniciatives vers la infància, l'adolescència i les famílies en l'àmbit de l'educació escolar (menjadors, llibres i material escolar) i de l'educació en el lleure (colònies, esplais, esport i altres necessitats bàsiques); donar suport a les iniciatives d'habitatge social de lloguer, suport emocional i ajuda mútua a grups de persones en situació d'atur i atenció a famílies, i suport en àmbits bàsics de subsistència a les persones en risc d'exclusió social (persones en situació d'atur, persones amb discapacitat, gent gran, immigració...); facilitar l'accés de persones sense recursos al dret a la cultura i l'oci; fomentar la participació de les persones beneficiàries en les actuacions de la Xarxa com una iniciativa d'autoestima personal i social, i establir relacions i cooperació amb xarxes i entitats amb objectius similars.

Les entitats que conformen la Xarxa tenen l'objectiu de sumar esforços per millorar les condicions de vida de les persones

(CONFAVC), la Federació d'Associacions de Mares i Pares d'Alumnes de Catalunya (FA-PAC), la Fundació Trinijove, la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona (FAVB), CCOO de Catalunya, la Unió General de Treballadors de Catalunya (UGT), l'Associació Catalana per la Pau (ACP), Ajuda Mútua i Emocional a Persones Aturades, la Federació d'Entitats Bolivianes a Catalunya (FEDEBOL) i l'Associació de Treballadors Pakistanesos a Catalunya. ■

Un compromís del X Congrés

Aquesta iniciativa entronca amb la resolució aprovada en el X Congrés "Contra l'atur i per a la creació d'ocupació", que té el propòsit de fer que el sindicat sigui útil a tots els treballadors i les treballadores, tinguin feina o no en tinguin.

Formen part de la Xarxa d'Acció Solidària, presentada el divendres 26 de juliol del 2013 a la seu de CCOO, les següents entitats: la Fundació Catalana de l'Esplai (FCE), la Confederació d'Associacions Veïnals de Catalunya

CCOO demana que es combati la pobresa infantil a Catalunya

Un de cada quatre infants es pot considerar pobre a Catalunya

La pobresa infantil a Catalunya és de les més elevades de la Unió Europea, ja que, actualment, un de cada quatre infants es pot considerar pobre, i la situació està empitjorant per culpa de la crisi.

Moltes famílies no arriben a cobrir les necessitats bàsiques dels seus fills en alimentació, material escolar, lleure, roba adequada i habitatge, i això fa que davant d'aquesta greu situació vegem la necessitat de posar-hi remei.

D'aquesta manera, s'ha creat el Pacte per a la infància, en què entitats d'atenció directa, representants de pares i mares, i altres organitzacions socials han volgut desenvolupar la Llei del 2010, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència a Catalunya.

CCOO de Catalunya creiem que els sindicats no hem tingut l'espai de participació que ens mereixem en el Pacte, com a representants de la classe treballadora catalana, però tot i això valorem positivament les accions que proposa.

Tot i així, creiem que és imprescindible que la Generalitat garanteixi els diners necessaris per tirar endavant les mesures concretes i els plans d'emergència per ajudar les famílies que ho necessiten, i vagi augmentant els recursos necessaris per millorar la situació dels nens i nenes afectats. ■

Constituit el Comitè de Dones de CCOO de Catalunya

Moment de la constitució del Comitè de Dones, que vol incidir sobre les polítiques i actuacions del sindicat en relació amb la perspectiva de gènere

Seguint el mandat del X Congrés de CCOO de Catalunya, el passat 2 de juliol es va constituir el Comitè de Dones del sindicat. El Comitè de Dones de CCOO és un espai transversal de foment de la participació, de caràcter consultiu i de millora de la direcció sindical pel que fa a la perspectiva de gènere i a l'enfortiment del paper de les dones al sindicat.

Entre les seves competències i funcions està la de reflexionar, compartir experiències, avaluar i fer propostes sobre les polítiques i actuacions del sindicat en relació amb la perspectiva de gènere. També vol ser un espai de formació i sensibilització sobre aquesta qüestió en el conjunt de l'estructura del sindicat, i pretén que les dones que en formen part aprofundeixin en aquesta dimensió.

En l'acte de presentació, que va reunir gairebé cent persones, van intervenir Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya, i Alba Garcia, secretària de la Dona i Cohesió Social. Des de la seva constitució, el Comitè de Dones tindrà Dolors Llobet, secretària de Comunicació i portaveu de CCOO de Catalunya, com a presidenta, i Antònia Pascual, responsable de Formació Professional de la Secretaria de Socioeconomia, com a coordinadora. ■

ATLANTIS
grup assegurador

El servei assegurador de

**Contracta ara la teva assegurança
d'Auto i aconsegueix...**

4 Mesos Gratis

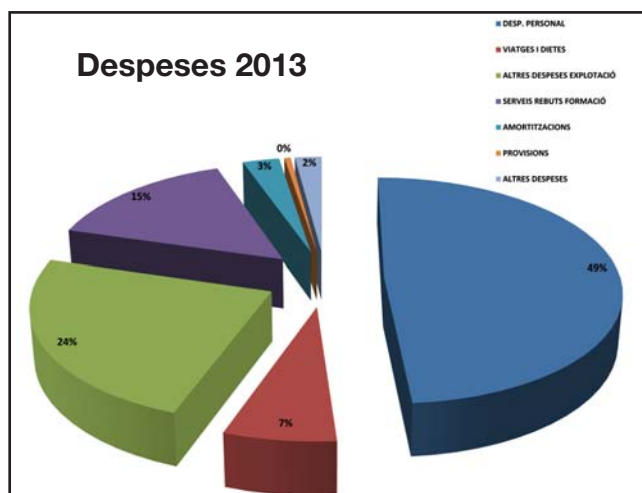
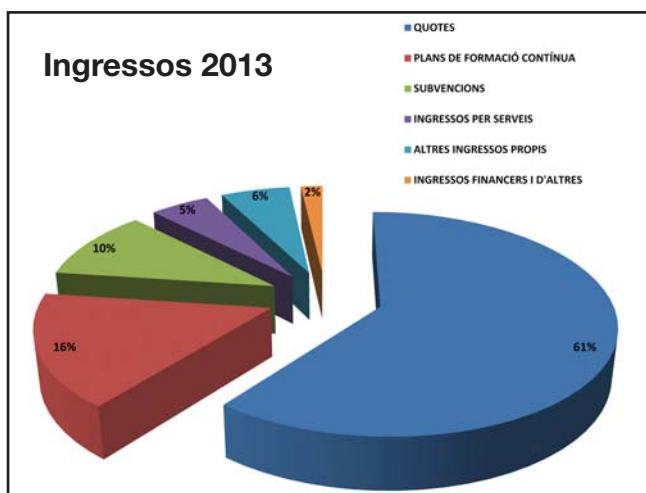
Informa't al teu sindicat
o als telèfons:

901 500 400
93 496 47 97

Com ens financem a CCOO de Catalunya?

A CCOO de Catalunya considerem que és important saber com ens financem, quins són els nostres ingressos i les nostres despeses. La transparència és i ha estat sempre una característica fonamental de l'acció de CCOO de Catalunya. És per això que des de fa anys portem els nostres comptes a la Sindicatura de Comptes de Catalunya. A continuació, detallem quins són els nostres ingressos i les nostres despeses previstes per a l'any 2013.

Quins són els nostres ingressos?

CCOO de Catalunya ingressarà, aquest any 2013, per les quotes dels seus afiliats i afiliades, 13.917.096 euros, xifra que representa un 61% de tots els seus ingressos. Els plans de formació contínua representen un 16% dels ingressos, 3.786.495 euros. Els ingressos per serveis com l'assessorament sindical representen un 5% i són, aquest any, 1.124.981 euros. Altres ingressos propis, com despeses recuperades de locals, lloguers cobrats a les diferents organitzacions, loteries, etc., representen el 6% del total, 1.317.331 euros. Els ingressos de tipus financer i d'altres arriben al 2%, uns 412.676 euros. Les subvencions institucionals representen tan sols el 10% del total dels ingressos, un total de 2.395.225 euros.

Quines són les nostres despeses?

La despesa del personal representarà aquest any 2013 un 49% del total, 11.063.128 euros. Els viatges i les dietes per activitat sindical representen un 7% del total de les despeses, 1.520.291 euros. Per arrendaments, reparacions i conservació de locals i edificis, CCOO de Catalunya gastarà 1.482.890 euros, un 7%. Els consums i subministraments d'aigua, llum, telèfon, etc., representen un 10% de la despesa, 2.285.425 euros. Per a serveis professionals i altres despeses d'explotació dediquem un 7%, 1.686.926 euros. Per serveis rebuts de formació gastarem 3.415.492 euros, un 15% del total, i, finalment, per amortitzacions, provisions i d'altres enguany tindrem una despesa del 5%, un total de 1.229.096 euros. ■

CCOO celebra la Diada Nacional reivindicant la Catalunya social

El passat 11 de setembre, una delegació de CCOO de Catalunya encapçalada pel secretari general del sindicat, Joan Carles Gallego, va participar en la tradicional ofrena floral davant el monument de Rafael Casanova, a Barcelona.

L'ofrena es va fer conjuntament amb la Plataforma Prou Retallades i va tenir com a motiu central la reivindicació del dret a decidir i el rebuig a les polítiques de retallades que està duent a terme el Govern.

A més, CCOO de Catalunya també va ser present al ramal social de la Via Catalana i a l'acte d'homenatge que es va fer a Salvador Allende, president de Xile entre el 1970 i el 1973, i que va tenir lloc a la plaça que porta el seu nom al barri del Carmel de Barcelona.

Des de CCOO de Catalunya defensem que els drets nacionals i els drets socials són inseparables i formen part de la Ca-

talunya social que volem construir. És per això que vam animar a tots els afiliats i afiliades que participessin en els actes organitzats durant la Diada per fer visible el seu rebuig a les retallades. ■

La pressió sindical i la mobilització blinden la vigència dels convenis col·lectius davant la reforma laboral

La reforma laboral del PP s'ha trobat amb un mur de contenció molt potent al davant en el seu intent de fulminar els convenis col·lectius i posar els drets laborals i salarials en mans dels empresaris.

La desaparició de la vigència del conveni col·lectiu que caduca, el que es coneix com a ultraactivitat, és una de les perles de la reforma laboral, però aquí aquesta norma ha ensopegat en un escull. La data del 7 de juliol era crítica per a la continuïtat de molts convenis col·lectius caducats, però la pressió sindical i de molts treballadors i treballadores de tots els sectors econòmics ha frenat les expectatives del Govern del PP i dels empresaris, que es posen molt contents davant de cada retallada de drets laborals i socials dels treballadors.

La pressió sindical exercida durant mesos, que va culminar amb una jornada de lluita

Gràcies a la pressió sindical exercida durant mesos, dels 150 convenis amenaçats a principis d'abril a Catalunya amb pèrdua de vigència el 7 de juliol, a principis de setembre només en queden 8

el 23 de maig, ha donat molts fruits. Així, mentre el mes d'abril hi havia 150 convenis a Catalunya amenaçats amb la pèrdua de vigència, l'1 de juliol només en quedaven 27, i a principis de setembre ja tan sols eren 8 els convenis afectats. A poc a poc, les patronals van anar entrant en raó i van acabar acceptant la renovació dels convenis o la pròrroga de la ultraactivitat. No va ser fàcil que la patronal Foment del Treball es decidís a negociar un acord a Catalunya per impulsar la negociació col·lectiva i el marc de relacions laborals

català, però, finalment, el 25 de juny va tenir lloc la signatura de l'Acord per al suport i acompanyament als processos de negociació col·lectiva en ultraactivitat per part de les organitzacions que integren el Consell de Relacions Laborals de Catalunya, és a dir, Foment, Pimec, CCOO, UGT i la Generalitat de Catalunya.

Actualització permanent dels convenis

El contingut d'aquest Acord és molt important i ha de servir per dinamitzar la negociació col·lectiva perquè els convenis

Demanda de conflicte col·lectiu contra les patronals del transport de mercaderies per carretera de Barcelona

puguin ser actualitzats de manera permanent. L'Acord aposta de manera decidida pel diàleg social i la construcció permanent del marc català de relacions laborals. A més, concreta la creació d'un procediment de suport i acompanyament per desbloquejar els convenis col·lectius negociats a Catalunya, procediment que recull els principals elements que demanàvem des de CCOO i que són: la voluntarietat a l'inici del procediment i per a tot el procés, que durant tot el seu desenvolupament, ja sigui en la mediació davant el Tribunal Laboral de Catalunya o davant de l'autoritat laboral, en el marc de la Comissió de Convenis Col·lectius del Consell de Relacions Laborals, i fins a arribar a l'arbitratge delegat, continuarà sent aplicable el conveni finalitzat. I, finalment, la inclusió de l'arbitratge delegat en el procediment.

CCOO insta a traslladar aquest Acord a tots els convenis que es negociïn, i a les patronals, també la Generalitat, a assumir-lo.

Sentència de l'Audiència Nacional

Els esdeveniments a favor de la negociació col·lectiva i de les regles del joc de les nostres relacions laborals s'han anat succeint. El 23 de juliol, l'Audiència Nacional, davant un conflicte plantejat pel sindicat de pilots contra Air Nostrum, feia pública una sentència que revalidava la posició del moviment sindical de fer valer la voluntat dels negociadors i l'autonomia de la negociació col·lectiva com la millor eina per decidir sobre el règim de vigència de les condicions de treball. La sentència considera vàlides les clàusules sobre la vigència de la ultraactivitat contingudes en els convenis anteriors a la reforma laboral i que aquests segueixen sent vinculants malgrat l'any de caducitat que fixa la norma. CCOO considera que aquesta sentència s'inscriu en la doctrina de l'Organització Internacional del Treball (OIT), per la qual ha de prevaler la negociació entre empresaris i treballadors per damunt d'altres consideracions normatives.

Sens dubte, aquesta sentència és un toc d'atenció als sectors més retrògrads de l'empresariat, com és el cas de la patronal del transport de mercaderies per carretera de la província de Barcelona, que creu que la reforma laboral és l'instrument legal per posar punt i final a les fórmules d'ultraactivitat pactades en els convenis anteriors a la norma.

CCOO donarà resposta sindical i jurídica a totes les anul·lacions de convenis col·lectius decidides de manera unilateral per patronal o empreses. CCOO fa una crida a les parts negociadores dels convenis que encara estan pendents de renovació perquè mantinguin la negociació fins a arribar a un acord o perquè cerquin la sortida del conflicte per la via de l'arbitratge acordat de manera voluntària. CCOO demana als treballadors i les treballadores que no dubtin a venir al sindicat per assessorar-se i per defensar els seus drets davant les accions empresarials que els malmeten. ■

Emili Rey

CCOO i UGT han presentat davant dels tribunals socials una demanda de conflicte col·lectiu contra les patronals ACET i TRANSCALIT per la situació del Conveni col·lectiu del sector de transport de mercaderies per carretera i logística de la província de Barcelona. A la demanda, els sindicats majoritaris del sector demanen que es declari la vigència del conveni i el manteniment dels drets i de les condicions laborals dels treballadors i treballadores afectats fins que s'assoleixi un nou acord col·lectiu aplicable en aquest àmbit, i que es declari també l'existència del deure de la patronal a negociar un nou conveni.

La sentència del passat 23 de juliol, davant d'una demanda del SEPLA, marca un precedent. La Sala Social de l'Audiència Nacional va avalar que els convenis col·lectius continuen sent vigents després del compliment de la ultraactivitat, que la reforma laboral va limitar a un any.

El Conveni col·lectiu del sector de transport per carretera i logística de la província de Barcelona va vèncer el 31 de desembre del 2010. Durant més de dos anys les patronals del sector es van negar a negociar en espera que, gràcies a la reforma laboral del PP, el conveni perdés vigència el dia 8 de juliol i el sector quedés desregulat. Ara, l'única referència és el II Acuerdo General para las Empresas de Transporte de Mercancías por Carretera, un acord sectorial estatal que ni tan sols inclou taules salarials, de manera que el sou base per aplicar és el salari mínim interprofessional.

Els sindicats també han sol·licitat a les patronals TRANSCALIT i ACET l'adhesió a l'Acord per al suport i acompanyament als processos de negociació col·lectiva en ultraactivitat, signat per ambdós sindicats, Foment del Treball, Pimec i la Generalitat de Catalunya. Les patronals del transport, però, s'hi han negat.

Els treballadors del sector, que són uns 25.000 i pertanyen a empreses com DHL, TRADISA, Azkar o TDN, no estan disposats a perdre tots els seus drets ni a permetre la desregulació total de les seves relacions laborals. ■

CCOO s'adapta als nous reptes de mobilitat internacional de persones treballadores

CCOO ha acompanyat un grup de joves que ja està fent formació dual a Alemanya

L'impacte de la crisi ha canviat el context migratori. A Catalunya, hem passat d'un model marcat per la immigració a un altre on aquesta coincideix cada vegada més amb altres formes de "migració", com el retorn, la reemigració o l'emigració. Un moviment dinàmic que sovint escapa, en tota la seva complexitat, de les estadístiques, però que comporta reptes importants. Més encara quan, a banda de la migració, s'estan multiplicant les formes de mobilitat geogràfica laboral. També les treballadores i treballadors desplaçats temporalment, els expatriats, els transfronterers o el nombre creixent de persones, sovint joves, que es traslladen per trobar feina, necessiten una atenció especialitzada que els garanteixi poder gaudir de tots els seus drets en una situació que sovint comporta incertesa i precarietat.

Alemanya, Regne Unit i Brasil

Per això, el sindicat ja fa més d'un any que va ampliar els serveis del Centre d'Informació de Treballadors Estrangers (CITE), per assessorar no tan sols els treballadors i treballadores immigrants, sinó tots aquells i aquelles que s'enfronten a una situació de migració o mobilitat, incloent-hi els que es veuen urgits a buscar la seva oportunitat més enllà de les nostres fronteres. Després d'una segona formació, per a la qual s'ha pogut comptar amb el suport del SOC, de la Secretaria General d'Afers Exteriors de la Generalitat i de la xarxa diplomàtica, els assessors i assessores del CITE ofereixen, des del setembre, orientació específica segons el país de destinació (Alemanya, Regne Unit, Brasil...) i podran programar també sessions col·lectives per informar sobre els drets i els recursos existents a l'hora d'exercir el dret a una mobilitat de qualitat.

L'objectiu sindical és doble. En primer lloc, garantir que la mobilitat, el canvi d'entorn sociolaboral i la manca de coneixement del nou marc legal i jurídic no es converteixin en una excusa per a l'explotació laboral. En segon lloc, evitar que la manca d'informació esdevingui el camí per fomentar la competència a la baixa entre treballadors migrants i locals, i que la mobilitat acabi per convertir-se en un instrument per promoure el dúmping laboral. Aquesta és la visió i l'aposta del CITE des de fa més de 25 anys, i aquesta és

també l'aposta sindical actual a escala europea. La feina desenvolupada per CCOO de Catalunya en l'àmbit de la migració i la mobilitat ha estat reconeguda per la Confederació Europea de Sindicats i per la Comissió Europea, les quals l'han escollit com una de les set experiències europees que s'incorporaran al projecte ETUC A4I. Aquesta iniciativa establirà de manera pilot una xarxa europea d'assistència a treballadors extracomunitaris que permetrà acompanyar-los en el seu projecte de mobilitat, facilitant la seva descoberta i adaptació al nou entorn sociolaboral. Al mateix temps, el projecte promourà l'intercanvi de bones pràctiques i experiències en la millora de la sensibilització ciutadana davant el fet migratori i la lluita contra la xenofòbia i el racisme.

Bones pràctiques en mobilitat

Una mobilitat de qualitat comporta l'acompanyament del treballador i treballadora des del lloc d'origen al de destinació, amb la finalitat de facilitar la seva adaptació i evitar situacions de discriminació i precarietat. En aquest sentit, la Confederació Europea de Sindicats comporta un potencial important com a xarxa que és present a la immensa majoria de ciutats i centres de treball de la Unió. CCOO de Catalunya va endegar recentment, amb la Fundació Paco Puerto i la Cambra d'Oficis de Colònia, una primera experiència d'acompanyament de la mobilitat. La possibilitat d'adquirir una formació lingüística prèvia i d'orientar en qüestions d'interculturalitat ha demostrat ser un factor important d'estabilitat i de qualitat per al treballador i la treballadora mòbils. Aquesta primera experiència posa el punt de partida en altres propostes que es programaran en estreta col·laboració amb la Confederació Alemanya de Sindicats i de les quals us informarem puntualment al web i al *Lluita Obrera Digital*. ■

Ricard Bellera

La crisi dificulta el manteniment de la regularitat administrativa de les persones immigrants

El treball irregular afecta especialment el servei domèstic (48%). Per tant, afecta especialment les dones

Les dades de la memòria del CITE del primer semestre del 2013 posen de manifest els efectes de la crisi econòmica entre les persones immigrades. És evident que aquestes dades no es poden extrapolar al conjunt de la població estrangera que resideix a Catalunya, ja que es tracta de les persones que hem atès des del nostre servei. Tanmateix, pel nombre de persones ateses i la distribució territorial de la nostra xarxa d'oficines sí que podem afirmar que s'acosten a aquesta realitat i, si més no, marquen tendències sobre la situació de la immigració a casa nostra.

Durant aquest semestre, les oficines del CITE a Catalunya van rebre 7.736 visites, que corresponien a 5.818 persones ateses (el 55,6% dones) i que van realitzar 13.713 consultes. Els principals països d'origen són el Marroc (14,1%), Bolívia (13,3%) Colòmbia (6,1%) Equador (6%) i Hondures (6,8%). Tanmateix, les persones d'origen llatinoamericà representen més del 50% de les ateses. Pel que fa a la irregularitat, es manté en el mateixos nivells del 2012, amb un 33,9% del total.

Les principals consultes realitzades han estat l'arrelament social (el 16,7%), la renovació d'autorització de treball (el 15,5%) i la renovació d'autorització de residència (el 14%). D'altra banda, també creixen amb força les consultes vinculades a la mobilitat internacional de treballadors, encara que només representen el 5% del total.

Pel que fa a la situació laboral, el 54,2% estaven treballant. Per sectors, es manté la caiguda de la construcció (4,9%) i s'incrementa el pes del servei domèstic (44,1%) i els altres serveis (16,8%). Per tant, la caiguda d'ocupació afecta més els homes que les dones: els homes que no treballen representen el 53,7% del total davant del 39,45% de dones. Una altra dada preocupant és que el 52% de les persones que treballen ho fan de manera irregular. El treball irregular afecta especialment el servei domèstic (48%). Per tant, afecta especialment les dones.

Legislació restrictiva

Aquestes dades posen de manifest les dificultats de les persones estrangeres ateses a les nostres oficines per mantenir o accedir a la regularitat a causa de la crisi econòmica, que fa difícil complir amb els requisits per renovar les autoritzacions de treball o residència, o per acollir-se a l'arrelament social, amb l'efecte que això té per al manteniment de la regularitat de les famílies de les persones estrangeres. En aquest sentit, veiem amb especial preocupació les dificultats que tenen moltes famílies reagrupades per poder renovar les seves autoritzacions, cosa que afecta especialment els nens. Aquestes dificultats exemplifiquen clarament els efectes perversos d'una legislació d'estrangeria restrictiva pensada per controlar els fluxos migratoris en una situació de creixement econòmic. En la situació actual de recessió no preveu prou mecanismes per fer front als problemes de cada cop més persones per mantenir la situació de regularitat administrativa.

És per això que plantegem al Govern central la necessitat de flexibilitzar els requisits d'accés i de manteniment de la regularitat administrativa, sobretot en un moment de crisi i de gran nivell de l'atur com l'actual, i atesa la dificultat de trobar contractes de treball. ■ **Carles Bertran**

Els casinos deixen de pagar els impostos que els toquen

CCOO de Catalunya, com a integrant de la Plataforma per una Fiscalitat Justa, rebutja la proposta del Govern de modificar les lleis que regulen el joc i els casinos a Catalunya perquè paguin menys impostos.

La Generalitat vol retallar els impostos que paguen els casinos i deixar d'ingressar uns 185 milions d'euros anuals, que podrien servir per evitar algunes de les moltes retallades que està duent a terme.

En un moment de crisi econòmica en què el Govern de la Generalitat s'omple la boca dient que no disposa de diners per fer més polítiques socials i retalla en serveis bàsics com la sanitat o l'educació, també rebutja ingressar unes quantitats que equivalen a una vegada i mitja el que es gasta en la renda mínima d'inserció durant un any.

Amb la proposta de la Generalitat, els impostos sobre el joc passarien del 55% actual a un 10% sobre els ingressos dels casinos i altres establiments del sector, i, per tant, els comptes públics deixarien d'ingressar una gran quantitat de diners. A més, també es concediria als casinos la capacitat d'oferir crèdits i préstecs als jugadors que es quedessin sense diners i volguessin continuar jugant, i es permetria obrir nous establiments, de manera que es passaria dels 4 casinos actuals als 10 a tot Catalunya.

La Generalitat deixarà de recaptar prop de 200 milions d'euros amb aquesta mesura

Foment de la ludopatia

Per a la Plataforma per una Fiscalitat Justa no té cap sentit passar dels 227 milions ingressats l'any passat per la Generalitat a tan sols 41, com proposa la nova llei. Tampoc creiem que el crèdit als jugadors ajudi l'economia, sinó que perjudicarà les persones jugadores que caiguin en ludopaties.

La Generalitat diu que no hi ha alternatives a les retallades però redueix els seus ingressos pel joc en un 82%; diu que treballa per facilitar el crèdit a les empreses i les famílies però només ho fa amb els jugadors, i diu que aposta per un canvi de model productiu però continua afavorint que Catalunya es converteixi en un dels principals centres de joc del sud d'Europa.

Volem que el Govern rectifiqui i no deixi Catalunya en mans dels interessos de les grans fortunes que controlen el món del joc, d'esquena a la resta d'empreses i al desenvolupament de sectors amb valor afegit. ■

CCOO denuncia l'empresa d'assegurances Zurich Services per homofòbia

CCOO ha denunciat públicament l'empresa d'assegurances Zurich Services per haver acomiadat un treballador, Alfonso T. G., per la seva orientació sexual.

El treballador va fer la seva feina de manera satisfactòria a Zurich Services durant dos anys. En aquest temps, l'empresa no en va tenir cap queixa, però les coses van canviar després que assistís amb la seva parella a un acte social organitzat per Zurich, on els directius van descobrir la seva orientació sexual.

Hostilitat

El rebuig cap a Alfonso es va presentar primer amb l'enduriment del tracte que rebia per part dels seus superiors directes. L'hostilitat contra ell per ser homosexual va anar augmentant gradualment i va arribar al punt màxim amb el seu acomiadament injustificat.

L'empresa va dir que l'acomiadament es produïa perquè el projecte al qual estava assignat s'acabava, però aquest continua endavant amb la resta del personal i fins i tot hi ha hagut noves contractacions.

CCOO de Catalunya defensa els drets de tots els treballadors i treballadores, siguin quins siguin els seus orígens, les seves conviccions religioses o la seva orientació sexual.

És per això que des del Gabinet Jurídic de CCOO, que porta el cas, es demana que es depurin les responsabilitats necessàries. També demanem que es readmeti el treballador al seu lloc de treball, ja que tant la Constitució espanyola com l'Estatut dels treballadors i altres lleis prohibeixen la discriminació laboral per l'orientació sexual. ■

La fermesa sindical i la unitat de la plantilla de TV3 i Catalunya Ràdio aturen el desmantellament del model públic de mitjans de comunicació a Catalunya

La unitat i la fermesa demostrades en els darrers mesos pels treballadors i les treballadores de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals ha evitat una destrossa molt important en el model públic de ràdio i televisió a Catalunya.

L'acció sindical duta a terme ha estat, sens dubte, un gran exemple per a la resta d'assalariats i assalariades, ja que ha demostrat que amb organització i unitat es poden aconseguir aturar moltes agressions que lamentablement els treballadors estem patint dia rere dia. La seva lluita ha tingut l'objectiu de defensar els llocs de treball davant l'ERO/PAC (procediment d'acomiadament co-lectiu) presentat per la direcció al dictat del Govern de CiU amb el suport del seu soci, ERC, però també ha representat la defensa d'un model de mitjans de comunicació públics que són fonamentals per a la construcció social i econòmica d'aquest país. Des del Govern s'ha carregat contra els treballadors de TV3 i Catalunya Ràdio, acusant-los de privilegiats i de culpables de la situació econòmica de la televisió i la ràdio públiques, amb arguments basats en mentides per justificar-ne el desmantellament. I tot per afavorir interessos privats d'un important grup de comunicació i complir amb els compromisos del Govern de CiU amb el PP. CiU s'omple la boca de patriotisme i nació al mateix temps que intenta desmantellar els ciments de la cohesió social i cultural d'aquest país.

Acord no traumàtic

Cinc mesos de mobilitzacions dels treballadors i les treballadores de TVC i Catalunya Ràdio s'han tancat de manera no traumàtica, amb acord en els dos casos. Dels 307 acomiadaments plantejats en un principi (249 a la televisió i 58 a la ràdio), finalment seran baixa 205 treballadors a la televisió entre el 15 de setembre del 2013 i el 15 de maig del 2017. Els afectats seran voluntaris i seran acomiadats aquells que ara tinguin 61 anys o més i els que compleixin aquesta edat fins al 31 de desembre del 2016. Aquests rebran 4 mesos i mig de permís retribuït, una indemnització de 20 dies per any amb un màxim d'una anualitat, 2.000 euros nets en concepte de borsa de formació, un complement fins al 100% del sou durant els primers 6 mesos d'atur i

un conveni especial amb la Seguretat Social per assegurar la cotització fins als 65 anys. A Catalunya Ràdio, les 20 baixes previstes seran voluntàries i s'hi aplicaran les mateixes condicions que a Televisió de Catalunya.

Cal defensar la continuïtat del servei públic de Televisió de Catalunya i Catalunya Ràdio, però també de la Xarxa i de l'Agència Catalana de Notícies. I cal tenir molt clares les posicions polítiques dels qui en defensen el desmantellament i dels qui en defensen la continuïtat i el reforçament per la seva funció social i econòmica, fonamentals per a la vitalitat de Catalunya. De moment, el conflicte de la CCMA ha servit per treure les cares i ja sabem què defensa cadascú. ■

Emili Rey

Augmenten els beneficis en el sector turístic en detriment de les condicions laborals

L'increment de pernoctacions i de visitants registrat al nostre territori no s'ha traduït ni en el manteniment ni en la creació de nous llocs de treball

L'aportació del sector turístic a l'economia catalana avui en dia és inqüestionable. Ara bé, caldria analitzar si aquesta té una excessiva dependència d'aquest sector. Diem això per la senzilla raó que hauríem d'aprendre de situacions no gaire llunyanes, pel que fa al que comporta dependre d'un determinat model productiu que ens ha dut a l'actual situació de crisi econòmica.

El que sí que tenim clar des de la Federació de Comerç i Hostaleria de CCOO, i així fa temps que ho denunciem, és que cal una diversificació de l'oferta turística a Catalunya. El nostre territori reuneix les característiques adients per ser un referent turístic més enllà del model de sol i platja.

El sector turístic a Catalunya, i especialment l'hoteler, s'ha mostrat immobilitista durant molts anys, apostant per una gestió empresarial basada a obtenir la màxima rendibilitat econòmica a canvi de rebaixar condicions de treball i de no invertir en la formació dels treballadors i treballadores del sector com un valor afegit que repercuteix en el mateix sector. En definitiva, rebaixant costos de personal i con-

dicions de treball per continuar obtenint beneficis. L'increment de pernoctacions i de visitants registrat al nostre territori no s'ha traduït ni en el manteniment ni en la creació de nous llocs de treball, sinó tot el contrari: la realitat i les dades d'ocupació del sector demostren que s'està destruint ocupació any rere any, especialment contractes indefinits. Aquest és un fet que hem denunciat diverses vegades.

Frau a la contractació

A aquestes condicions laborals i econòmiques, cal afegir-hi altres aspectes que últimament han tingut una important ressonància mediàtica a causa de les diferents denúncies fetes des del sindicat: treballadors i treballadores amb contractes a temps parcial que realitzen jornades completes, l'abús de la utilització de la figura dels "becaris" per part dels hotels en detriment del manteniment de les plantilles fixes o la sobreocupació d'habitacions, amb la corresponent càrrega de feina que això comporta i l'increment de contractes a temps parcial. Potser estem parlant de la temporada turística més precària en termes de contractació.

Aquesta és la realitat. Aquests sectors no creen ocupació: al contrari, destrueixen llocs de treball estables per treball precari. Per tot això, exigim que l'Administració incrementi la seva tasca de control i vigilància mitjançant la Inspecció de Treball per impedir el frau en la contractació i l'excés de jornades en aquestes empreses. ■ **Josep M. Montalbán Ruiz**

PER A AFILIATS/ADES

Odont[®]
QUALITY

CLÍNQUES DENTALS

Cuidem més del teu somriure *amb més avantatges*

GRATIS visita i diagnòstic complet en 1ª visita

NOMÉS 20€ Higiene bucal (neteja + revisió per sessió)

25% DESCOMPTE en qualsevol tractament

FINANÇAMENT fins a 18 mesos sense interessos

I fins el 30/10/2013 presentant aquest cupó i el carnet d'afiliat/da

BONUS IMPLANTOLOGIA

-200€

En qualsevol tractament implantològic

BONUS ORTODÒNCIA FIXE

-300€

Ortodòncia metàl·lica i ceràmica

*Per ambdós bonus: vàlid només un cupó per persona per a nous pressupostos realitzats entre el 01/10/2013 y el 30/10/2013. No acumulables a altres promocions ni entre ells. **Bonus ortodòncia vàlid per ortodòncia superior + inferior (no parcial).

Ens trobareu a

BARCELONA
Roger de Flor, 271
Tel.: 93 459 06 07

HOSPITALET
Av. Ponent, 19
Tel.: 93 448 21 23

SABADELL
Via Alexandra, 12 - 14
Tel.: 93 724 40 99

www.odontquality.cat

També cal decidir sobre l'educació

La partida en educació infantil ha passat de 67.636.060 € el 2010 a 0 € el 2013, desacatant una llei del Parlament de Catalunya, aprovada per unanimitat i fruit d'una iniciativa legislativa popular

No pots dir quina educació vols si no dius quin món vols. Dit d'una altra manera: els partits que ens governen a Catalunya, a Espanya i a Europa, amb les polítiques educatives ens estan mostrant clarament el model de societat que desitgen.

Des que governa CiU, el pressupost del Departament d'Educació ha baixat un 13,5%, mentre que el pressupost del conjunt de la Generalitat ha pujat un 3,1%. Aquestes són les dades oficials. En realitat, amb els pressupostos congelats, sense presentar balanç d'execució i amb reduccions sobrevingudes i no aprovades mai al Parlament de Catalunya, la pèrdua de pressupost s'acosta al 20%. I no fa ni tres anys que governen. Primera conclusió: la Catalunya que vol CiU no és una Catalunya amb més educació, sinó amb menys. Els diners de la Generalitat es gasten en altres prioritats i això és una decisió política.

CiU també ha modificat el repartiment de diners entre les diferents despeses del Departament. Quines són les partides que han patit més?

Adéu a l'educació infantil

Sens dubte, la decisió cabdal del Departament és no finançar l'educació infantil de 0 a 3 anys. La partida ha passat de 67.636.060 € el 2010 a 0 € el 2013, desacatant una llei del Parlament de Catalunya aprovada per unanimitat i fruit d'una iniciativa legislativa popular. I sense tenir en compte les directives de la Unió Europea, que, estudis en mà, consideren que és necessària la universalització de l'atenció educativa

entre 1 i 2 anys. S'ha pogut comprovar empíricament el valor de l'educació primerenca per a l'èxit escolar, per a la cohesió social i per a l'aprofitament del talent de les dones en el treball. Sembla que és la política educativa més eficient de totes. CiU l'abandona. Per què? Vol una societat amb menys èxit educatiu? Amb menys cohesió i més desigualtat? Amb les dones a casa?

Les partides que es dedicaven a compensar la pobresa han sofert també. L'any 2010 es dedicaven 50,9 M€ a beques (educació bàsica). L'any 2012 se'n van pressupostar 11,1. Malament. Els diners que el Departament distribuïa als centres públics per a la despesa comuna s'han reduït en un 25% aproximadament. Cada vegada es pot treballar amb menys material o s'han de demanar més diners a les famílies. Les famílies, cada cop en tenen menys, de diners. Mentrestant, s'han imposat taxes a la formació professional, que era gratuïta a la xarxa pública, i s'han apujat les taxes universitàries a l'entorn d'un 70%. Entre el ministre i la consellera semblen decidits a convertir el dret universal a l'educació en un dret mercantil, com el dret a tenir cotxe: si el pots pagar és teu, si no, vas a peu.

Decisions cruels

Les persones més vulnerables, amb discapacitats o malalties, han estat un altre objectiu molt acusat de les retallades. Les pèrdues de plantilla docent, les pujades de ràtio, la reducció de quasi un 50% de les hores d'atenció de vetlladores, la reducció del pressupost de les aules d'educació compartida. Les reduccions de plantilla de psicopedagogs i altres professionals d'assessorament i suport. Aquestes reduccions, de totes les decisions classistes i sense futur que ha pres aquest Govern, són les més cruels. Exemples reals: criatures amb autisme en escoles ordinàries, que tenien atenció especialitzada 25 hores la setmana, i que van baixant, ara a 20, ara a 15, ara a 10, fins que s'acaben derivant a escoles d'educació especial. O criatures amb grans discapacitats motrius: ni peus ni mans. O amb discapacitats cognitives. Només han de fer d'espectadors, a la classe? Quina moral té el Govern de Catalunya?

El poble de Catalunya sembla ferm en la reivindicació del dret a decidir. També volem decidir en educació. I des de CCOO, volem decidir tota una altra cosa.

■ Montse Ros

La reforma de l'Administració local minimitza l'autonomia dels ajuntaments

Després de l'estiu, s'inicia el nou curs sindical, que promet ser calentet, entre altres qüestions, per l'aprovació en el Consell de Ministres del 26 de juliol del Projecte de Llei de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local.

Un projecte que fa gairebé any i mig que s'està gestant, entre canvis i contracanvis, amb desenes d'esborranys al llarg d'aquest temps.

Els compromisos del Govern de Rajoy amb la Unió Europea mantenen: amb aquesta reforma local, justifiquen un estalvi de 8.000 milions d'euros, que és el que importa. El seu objectiu no és enfortir l'autonomia local ni millorar els serveis públics, i prova d'això és que no es modifica el sistema de finançament de les entitats locals. Dubto que aquest estalvi sigui efectiu, llevat que la pretensió sigui eliminar o privatitzar els serveis públics locals. L'eix fonamental d'aquest projecte és l'estabilitat pressupostària i la sostenibilitat financera de les corporacions locals, sense tenir en compte la compatibilitat amb la Carta europea de l'Administració local i la seva dubtosa constitucionalitat, com ja apuntava el dictamen del Consell d'Estat.

L'objectiu de la reforma no és enfortir l'autonomia local ni millorar els serveis públics, i prova d'això és que no es modifica el sistema de finançament de les entitats locals

Novetats de la reforma local

Les novetats del text aprovat pel Consell de Ministres són les següents:

1. Que les diputacions coordinaran els serveis mínims dels municipis de menys de 20.000 habitants i tindran més competències, com ara gestió tributària, contractació, Administració electrònica, participació en l'elaboració dels plans econòmics i financers, així com participació, coordinació i supervisió dels processos de fusions de municipis. Per exemple, les diputacions podran decidir si presten directament elles mateixes aquests serveis o a través de fórmules de gestió compartida (consorcis, mancomunitats, etc.), de manera que això podria portar a la privatització dels serveis públics locals.
2. El cost estàndard ha passat a designar el cost efectiu, i aquest no serà establert per real decret, sinó per ordre ministerial, que establirà els criteris de càlcul. Se seguirà decidint des de l'Estat en detriment de l'autonomia municipal.
3. Es regula la creació, supressió o fusió de municipis. Les fusions de municipis s'incentivaran fiscalment. Compte amb aquest tema: darrere d'aquestes fusions hi ha les mesures de redimensionament d'estructures o de personal (acomiadaments).
4. Aquelles entitats que incompleixin el principi d'estabilitat i sostenibilitat financera veuran suprimides competències impròpies i delegades, la gestió dels serveis obligatoris passarà a les diputacions, hauran d'incrementar els ingressos i prendre mesures de racionalització organitzativa, i se'ls convidarà a fusionar-se amb un municipi confrontant de la mateixa província.

CCOO continuem estant en contra d'una reforma de l'Administració local que, lluny de servir l'estabilitat pressupostària, és una agressió a l'autonomia local i als drets de ciutadania, amb l'única pretensió de satisfer els lobbys de les empreses de serveis, amb el consegüent risc de perdre benestar social i llocs de treball. Aquesta llei encara no ha entrat en vigor i ja la pèrdua de llocs de treball a l'Administració local al llarg del 2012 a Catalunya és d'un 10,5%, amb més de 10.000 llocs de treball eliminats. ■ **Gabriel Tinoco**

El model de funció pública que no volem

Les polítiques portades a terme pel Govern de la Generalitat des del retorn al poder de Convergència i Unió han tingut un fil conductor clar: la crisi ha estat l'excusa per desmantellar completament la funció pública catalana.

Els empleats públics són la columna vertebral de l'estat del benestar. Durant l'anterior legislatura i, amb el recolzament decidit del PP, Artur Mas es va presentar com el polític més agosarat a l'hora de retallar drets dels ciutadans i dels empleats públics.

La segona legislatura, aquest cop amb el recolzament d'ERC, ha seguit les mateixes pautes ideològiques. El to d'Artur Mas ja no és tan altiu i, si abans es presentava com el millor alumne de la Merkel, ara argumenta que no li queda més remei.

La qüestió clara és que tant si es presenta com a llop com si es presenta com a corder, aquesta política de destrucció de la funció pública catalana és, sens dubte, la que tenia decidida dur a terme.

Milers d'interins de la funció pública han estat acomiadats. Els ERO s'han estès per les empreses públiques, hi ha privatitzacions, s'ha iniciat el desmantellament de l'ICS...

La veritable cara d'aquesta transformació l'han mostrada amb l'encàrrec d'un informe a una comissió d'experts sobre la reforma de l'Administració pública i el seu sector públic. La tria dels experts prefigurava les conclusions de l'informe.

Externalització de serveis

La conclusió d'aquests "experts" es pot resumir en una de sola: l'excel·lència al sector públic s'assolirà externalitzant i suprimint, ahora, la figura del funcionari,

i encarregant la gestió de la nova Administració a directius professionals que la duran a terme amb criteris empresarials.

Es tracta d'una proposta que preveu només dues formes jurídiques: agència administrativa i agència empresarial. Això sí, introduint un canvi essencial: la nova agència administrativa tindrà al capdavant directius professionals i un sistema de governança equivalent al de les agències empresarials i, per tant, deslligat de la cultura i del dret administratiu. La cúpula estarà formada per personal intercanviable entre totes dues tipologies d'agència.

A més, afegeix l'informe: "En general serà recomanable limitar la producció pública a serveis que es presten en mercats inestables, amb costos de transacció elevats i actius específics de primer grau". Una forma molt elegant de dir que tot allò que no pugui produir beneficis, pel seu alt cost, ho ha d'assumir l'Administració. La resta ha de ser privatitzat.

La planificació és clara. Primer externalitzen tots aquells sectors públics que puguin produir beneficis, deixant aquells que segons les seves paraules són de "mercats inestables" i amb "costos de transacció inviables" per a la gestió pública pura. Segon pas: un cop s'ha acreditat que la despesa dels serveis que han quedat en mans públiques és inassumible per part de l'erari comú, es donaran les circumstàncies econòmiques, tècniques o organitzatives perquè es desfacin del personal funcionari o contractat laboral assignat.

Al Sector Generalitat de CCOO de Catalunya estem lluitant contra aquesta política perversa, que, aprofitant la crisi com a excusa, vol abandonar els ciutadans i els seus servidors públics al criteri del més pur mercantilisme, deixant sense contin-

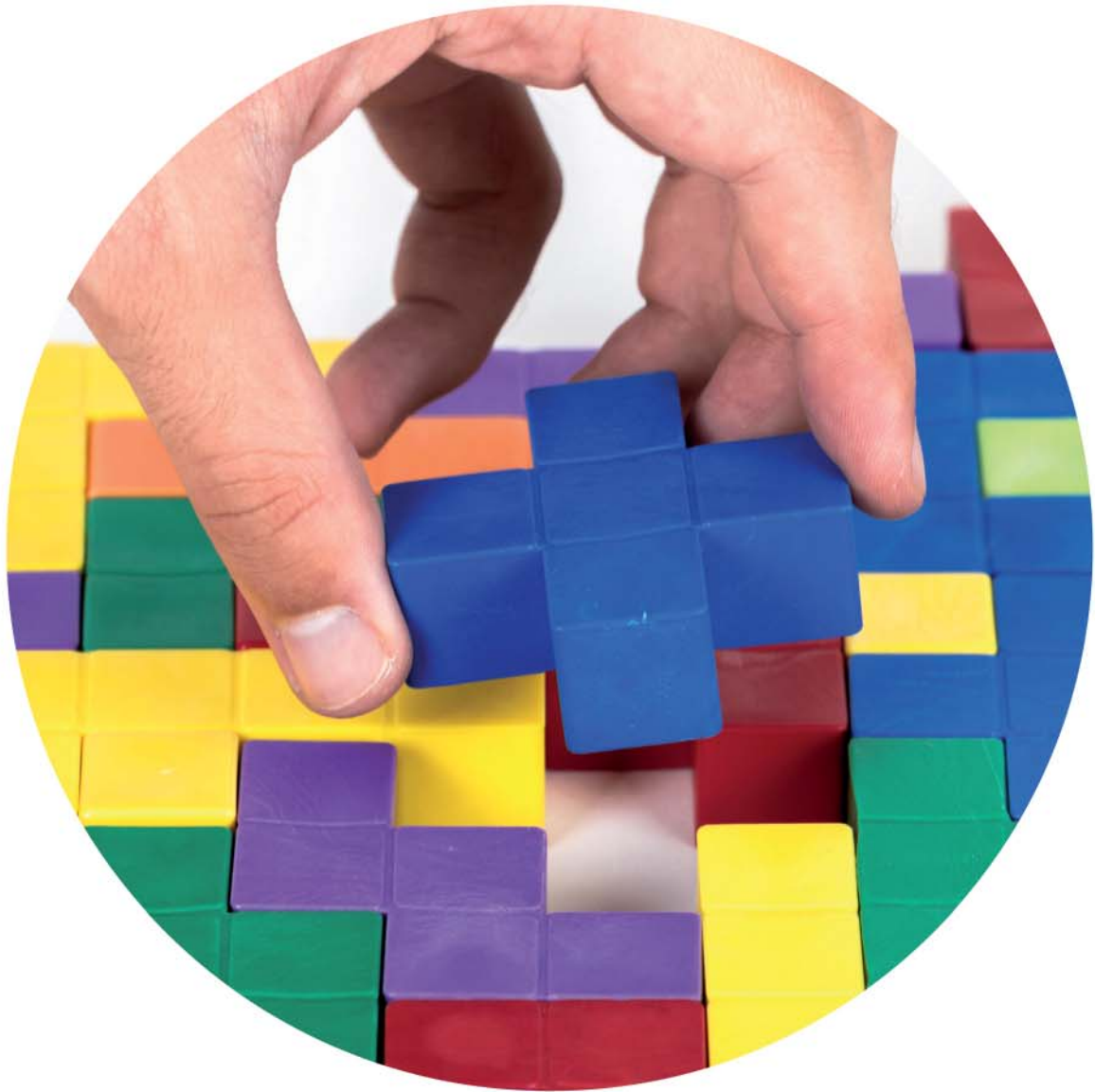

L'objectiu del Govern és clar: tot allò que no pugui produir beneficis, pel seu alt cost, ho ha d'assumir l'Administració. La resta ha de ser privatitzat

gut no només l'estat del benestar, sinó, fins i tot, l'estat de dret. Per això, hem presentat una proposta que conté els canvis realment necessaris dins el sector públic català.

Cal recordar, d'altra banda, que les administracions públiques no estan sobredimensionades. Estem per sota de la mitjana de la Unió Europea i el personal tècnic i administratiu és l'eix vertebrador i el motor dels serveis públics: si la maquinària es paralitza, res no funciona. Sobre aquest col·lectiu s'estan basant la majoria de retallades. La immensa majoria dels empleats públics dediquen els seus esforços a serveis essencials: educació, sanitat, protecció civil, serveis penitenciaris, salut pública, dependència, etc.

El primer dels canvis que cal endegar és la despolitització de les administracions, eliminant el personal eventual, deixant com a únic càrrec polític el conseller o consellera, ja que la resta d'alts càrrecs han de ser ocupats per personal funcionari, amb projectes que tinguin una durada en el temps i que no canviïn segons els resultats electorals. També cal simplificar les estructures, eliminant alts càrrecs completament prescindibles, i ajustar la inflació de càrrecs directius a les empreses públiques. ■ **Sílvia Cegarra**

Donem suport als ajuntaments

www.diba.cat

Diputació
Barcelona

Èxit de CCOO en les eleccions sindicals al Plusfresc

En les eleccions sindicals realitzades al Plusfresc de Lleida (Supermercats Pujol, empresa eminentment lleidatana amb més de 60 botigues i una plantilla de més de 800 treballadores i treballadors), la candidatura de CCOO ha consolidat la seva representació amb un gran resultat: hi ha obtingut els 17 delegats i delegades que formen el comitè d'empresa, escollits entre els 45 centres de treball. La participació dels treballadors i les treballadores ha estat alta i majoritàriament han votat la candidatura de CCOO.

El resultat d'aquestes eleccions evidencia, una vegada més, que el rigor i el compromís sindical de CCOO per defensar els interessos dels treballadors i les treballadores és l'eix que ha fet que aquests treballadors ens donin el seu vot i, per tant, la seva confiança.

Al llarg de l'anterior mandat es van aconseguir nous drets i se'n van consolidar alguns que encara no es gaudien en la seva totalitat, com ara els dies compensatoris si hi ha excés d'hores treballades en el còmput anual; el preu de les hores extraordinàries festives i nocturnes que es compensen, que és de 20,35 euros; l'ampliació de 2 a 4 dies de permís retribuït; l'impuls de les avaluacions de riscos psicossocials... Quant als nous compromisos, s'han aconseguit fites en la regularització d'horaris, la conciliació de la vida personal i la laboral, i en matèria de prevenció de riscos. ■

Tornen les dificultats al complex turístic de Boí Taüll

A principis d'estiu, l'empresa propietària del complex turístic de Boí Taüll, Nozar, va començar a tenir problemes de liquiditat que es van evidenciar amb un sol establiment hotelier obert i diferents ajornaments en les activitats d'estiu, que s'havien d'iniciar a finals de juny i, finalment, no van començar fins a l'agost. Hi va haver una cosa, però, que va resultar més greu: la disminució del nombre d'empleats fixos discontinus, si ho comparem amb anys anteriors, en què el complex obria els mesos d'estiu.

Les dificultats econòmiques per a l'estació de l'Alta Ribagorça van ressorgir després d'haver superat el concurs de creditors iniciat el 2012, juntament amb un expedient de regulació d'ocupació (ERO) que va afectar gairebé tota la plantilla i va mantindre Boí Taüll tancada l'estiu passat.

Aquest estiu, Boí Taüll s'ha trobat sense proveïment elèctric a les pistes perquè l'empresa no havia pagat els rebuts i ha hagut d'usar grups electrògens per fer les tasques de manteniment dels remuntadors. Tot i això la negociació amb la companyia elèctrica va permetre arribar a un acord que ha permès garantir la normalitat només als hotels.

Préstec de la Generalitat

Totes aquestes dificultats van fer que l'empresa propietària del complex turístic demanés a la Generalitat un préstec, que li va ser concedit, i gràcies al qual ha pogut fer front a problemes de liquiditat de l'estació, pagar els treballadors i els endarreriments de la despesa elèctrica i obrir un hotel per poder donar sortida a les més de 2.000 reserves que tenien. Obrir l'hotel també ha permès que es reincorporessin a la feina 40 treballadors fixos discontinus.

De cara a la temporada d'hivern, que és quan el complex espera obtindre la majoria dels ingressos anuals amb l'esquí, es posaran a la venda forfets de temporada, que permetran esquiar un dia a les altres sis estacions lleidatanes i les de la resta del Pirineu català, amb un descompte del 30% si es compren per endavant. ■

CCOO del Baix Llobregat convoca la Segona Conferència Consultiva

El pròxim 15 de novembre tindrà lloc la Segona Conferència Consultiva de les CCOO del Baix Llobregat, que tindrà lloc al local de Cornellà, després de la positiva experiència de la primera convocatòria de principis d'any.

Aquest acte és fruit dels acords congressuals i s'emmarca en el ferm compromís de reforçar la participació dels afiliats i afiliades, i informar de manera transparent de com es gestionen els recursos del sindicat.

La jornada està oberta a tota l'afiliació i es dividirà en dues parts. Al matí es presentarà l'informe general i es rendiran els comptes de la Unió Comarcal. A la tarda tindran lloc diferents tallers d'afiliació, formació i negociació col·lectiva.

Repensant el sindicat

Repensar el sindicat significa també escoltar-nos, escoltar l'opinió de totes les afiliades i afiliats disposats a participar activament, agitar al màxim la nostra potència en benefici dels interessos de la classe treballadora. Escoltar, prendre nota i actuar. Construir un sindicat fort als centres de treball que arribi fins a l'últim racó o espai on hi hagi un treballador, una treballadora; un sindicat obert a la societat en lluita contra l'atur i la precarietat.

Nosaltres comptem amb tothom i volem que el sindicat compti per canviar la realitat, per transformar aquesta injusta realitat i agrupar forces per construir l'alternativa imprescindible a les antipolítiques dels mercats-déus i dels que es resignen.

Per això, també volem fer Conferència, vine i participa-hi. El sindicat és de tots i totes, som tots i totes, és la nostra millor eina. #conferenciaccOOBaix. ■

La Federació d'Indústria presenta els comptes clars

La Federació d'Indústria de CCOO de Catalunya, en un exercici de transparència, ha elaborat el tríptic "Els comptes clars", en el qual presenta els seus comptes i explica quins són els recursos humans i econòmics de la Federació, d'on surten aquests recursos, quin cost tenen i a què es dediquen, per complir, així, amb els compromisos assumits en el seu I Congrés.

En aquest tríptic, la Federació d'Indústria concreta l'activitat sindical que ha dut a terme durant el primer semestre del 2013 en els diferents àmbits de treball (acció sindical, negociació col·lectiva, eleccions sindicals, salut laboral, assessorament, negociació d'ERO i formació). Justifica, així, a què ha destinat els recursos dels quals disposa i fa una crida a l'afiliació a les persones que encara no estan afiliades a CCOO.

La Federació d'Indústria ha editat 10.000 còpies d'aquest tríptic, que es distribuïran a les empreses dels sectors del metall, mineria i energia elèctrica del conjunt del territori, per informar i aclarir als treballadors i treballadores d'aquests sectors d'on surten els recursos del sindicat i a què es dediquen, i desmentir, així, els atacs i el descrèdit sindical que impulsen alguns mitjans, emparant-se en interessos ocults.

Totes aquestes dades s'han presentat prèviament a les seccions sindicals d'Indústria i als delegats i delegades de personal en un ple convocat en un exercici de transparència i participació en la gestió de l'activitat sindical de la Federació d'Indústria que va tenir una molt bona acollida entre els assistents.

Podeu descarregar-vos el tríptic a la pàgina web:

www.industria.ccoo.cat.

CCOO emplaça les nuclears i les seves contractistes a negociar un protocol per garantir la seguretat i l'estabilitat en el sector

La Federació d'Indústria de CCOO de Catalunya emplaça les empreses principals i les contractes i subcontractes que desenvolupen la seva activitat a les nuclears d'Ascó i Vandellòs a negociar un protocol per garantir l'estabilitat de l'ocupació en l'àmbit de les centrals nuclears, tan necessària per garantir l'eficiència i la seguretat de l'activitat de producció de l'energia nuclear. En el decurs de les properes setmanes, CCOO començarà a contactar amb les empreses del sector per presentar-los aquest plantejament.

Amb aquest protocol, CCOO pretén instar les empreses del sector a no aplicar la reforma laboral de manera unilateral per modificar les condicions laborals dels treballadors i treballadores o per retallar llocs de treball, com ha fet ja alguna empresa, ja que es posaria en risc la seguretat tant dels treballadors com de les mateixes instal·lacions. Per aquesta raó, CCOO apel·la a la responsabilitat de les empreses del sector i de les autoritats responsables per garantir unes condicions òptimes d'explotació de les centrals nuclears.

Els delegats i delegades de CCOO d'ANAV (Associació Nuclear Ascó-Vandellòs) i de les empreses contractistes i subcontractes que desenvolupen la seva activitat a les nuclears van aprovar aquesta proposta de protocol a finals del mes de juliol, en el decurs d'una assemblea en la qual també van decidir que, si les empreses no s'avenen a negociar el protocol i insisteixen a aplicar la reforma laboral, hi haurà mobilitzacions en el sector a partir de la tardor. ■

La nova reforma del sector elèctric: un pas enrere en la protecció del medi ambient

És molt probable que els lectors de la *Lluita Obrera* ja hagin percebut sensibles canvis en els seus rebuts de l'electricitat.

Tot i que no és una facturació pensada per al fàcil enteniment dels usuaris (cosa que resulta inquietant), amb certa dedicació podríem comprovar com hi ha destacables novetats que indiquen la voluntat real dels nostres governants.

L'aprovació del Reial decret 9/2013 pel Consell de Ministres, el passat juliol, va generar tensions dins el mateix Govern central. El debat públic previ també va ser molt intens, i encara roman força viu, ateses les repercussions econòmiques i ambientals que comporta.

El projecte es va presentar com l'eina que havia d'estabilitzar, des del punt de vista financer, el sistema elèctric. L'acció política, un cop més, es limita a l'esfera econòmica i renuncia a altres planificacions que haurien de contribuir a superar els problemes actuals.

El que es coneix com a dèficit de tarifa va començar a gestar-se l'any 2000, amb el Govern del Partit Popular. Es va establir que l'evolució del preu de l'electricitat no estigués vinculada als costos de generació, tramejant el funcionament d'un mercat teòricament liberalitzat. Amb això, el PP perseguia camuflar la inflació, en aquells moments més elevada que l'actual, i la seva repercussió sobre els costos laborals. Una idea que cal retenir: això es va gestar molt abans d'aplicar primes a les instal·lacions d'energies renovables, un model similar a l'alemany i creat per un altre gabinet del PP.

El teòric deute acumulat és, aproximadament, d'uns 26.000 M€. La reforma aprovada preveu que el dèficit anual (uns 4.500 M€) no creixi més. Així, es pot afirmar que el Decret no canviarà el fons de la situació actual.

Paga l'usuari domèstic

Una bona part de la reducció del dèficit es vol compensar amb l'increment de les tarifes de l'electricitat. Els usuaris domèstics, que suportem preus molt per sobre de la mitjana de la UE (la diferència no és tan elevada com en el cas industrial), hem patit un augment de més del 60% durant els darrers anys, per sobre de l'IPC. Cal destacar que les tarifes no incorporen criteris socials, que sí que existeixen, tot i que de manera tímida, en altres serveis, com l'aigua o el transport.

La reforma incrementa el risc que moltes famílies no puguin abonar el cost de l'energia elèctrica, ja que el nou model implica un augment del cost mitjà. Però resulta igualment greu que aquesta reforma desincentivi l'estalvi i, per tant, que no contribueixi a la reducció d'impactes ambientals de la generació energètica. Tal com s'apuntava en l'encapçalament d'aquest article, si analitzem la factura de la companyia subministradora d'energia ens adonarem que el cost fix que abonem (definit com a termini de potència) s'ha incrementat ara més d'un 60%. Així, les inversions en sistemes més eficients ara no resulten tan rendibles, ja que es triga més a recuperar la inversió. En tot cas, des de CCOO animem a millorar l'eficiència, atès que els estalvis econòmics són sempre interessants. La lluita contra impactes ambientals com el canvi climàtic també ho mereix.

Els usuaris domèstics, que suportem preus molt per sobre de la mitjana de la UE, hem patit un augment de més del 60% durant els darrers anys, per sobre de l'IPC

Reducció de les plantilles

Des d'un altre punt de vista, la reforma elèctrica no considera els impactes sobre l'activitat de les empreses del sector i, per tant, sobre l'ocupació. Els treballadors d'instal·lacions renovables de Catalunya havien arribat a ser el doble que els de les centrals termonuclears. Ara les plantilles estan minvant de manera sagnant. A més, la desaparició del concepte de prima a les renovables parteix de la desconsideració de la contribució d'aquestes tecnologies a la millora dels ecosistemes i a la reducció de la dependència energètica.

En definitiva, ens trobem davant d'una nova mostra de manca de sensibilitat social i ambiental per part del Govern del PP, amb l'agregant que està en joc el futur d'un sector productiu, el de les energies renovables, on havíem assolit posicions capdavanteres.

■ José Manuel Jurado

LA FRASE Salvador Espriu i Castelló (1913-1985), poeta, dramaturg i novel·lista català.

“La història és plena de violència verbal que ha engendrat violència física, sang i mort. De manera que s’ha d’evitar la violència de la paraula.”

REFLEXIÓ Consulta

El suport de gran part de la ciutadania de Catalunya (es parla d’entre un 75% i un 80%) a favor d’una consulta en què puguem expressar quin futur volem per a aquest territori demostra que els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya hem de poder traslladar a les urnes els malestans que mostrem als carrers. La política ha d’escoltar bé i entendre el que hi ha al carrer, els motius polítics, però també els socials. Avui necessitem la màxima unitat civil, política i social, en la qual ningú no se senti exclòs, on tothom tingui dret a opinar el que vulgui, on el respecte, la tolerància i el dret a decidir, com a exercici democràtic, sigui el full de ruta. És una característica de societats avançades com el Regne Unit, que veurà com els ciutadans escocesos decideixen quina ha de ser la seva relació amb aquest Estat a partir d’una consulta el proper any 2014. I, en aquest procés, hem de parlar també de la Catalunya social i no perdre de vista que hem de construir un model de país sense retallades. A veure si som capaços d’escriure una gran pàgina de la història de Catalunya, aquesta vegada sense cops de falç. ■

PREMI AURORA GÓMEZ Guardonat el Pla d’igualtat d’Autoliv Kle

El Pla d’igualtat de l’empresa Autoliv Kle, de Granollers, ha guanyat el Premi Aurora Gómez, a la lluita feminista en l’àmbit laboral, que atorga la Fundació Cipriano García de CCOO de Catalunya.

El premi ha estat concedit a la Secció Sindical d’Autoliv per un pla de formació en temes de prevenció de l’assetjament sexual i per la tasca que fa en defensa dels drets dels treballadors i treballadores de l’empresa i les seves condicions laborals. Cal destacar també la bona predisposició de la direcció de l’empresa per impulsar les mesures d’igualtat i de prevenció de l’assetjament entre el conjunt de la plantilla, així com la col·laboració de la Fundació Paco Puerto, que participa activament en el Pla formatiu. ■

COMIAT Ha mort Joan Folch, fundador de CCOO de Catalunya

El passat 23 d’agost va morir Joan Folch García (Barcelona, 1938-2013), conegut com el Nen entre el grup de fundadors de Comissions Obreres de Catalunya, pels volts de l’any 1964, perquè n’era el membre més jove. Treballador de banca i sindicalista, va ser militant del PSUC des de finals dels anys cinquanta. Posteriorment, va ser membre, amb el sobrenom de Marçal, de l’Oposició Sindical Obrera. El 1963 va ser escollit enllaç sindical de la seva empresa, el Banco Ibérico, i a partir de llavors va esdevenir membre actiu entre el grup de treballadors que van fundar, el 20 de novembre del 1964, la primera Comissió Obrera de Barcelona. Detingut i jutjat diverses vegades, també va treballar en el sector químic i va actuar com a enllaç del partit amb intel·lectuals i artistes. En la dècada dels setanta, Folch va mantenir relacions estretes amb militants i dirigents del PSUC i de CCOO, en particular amb l’Àngel Rozas i amb en Jaume Barluenga, però es va desvincular del seu treball orgànic amb les dues organitzacions, fins que, anys després, va reprendre el seu vincle a través de la Fundació Cipriano García. El mes de setembre també hem acomiadat els històrics del sindicat Luis Lerín i Vicenç Faus, de 66 i 88 anys respectivament. ■

SEGIS

Alfons López & Pepe Gálvez

I DE FEINA, COM ANEM, JOVE?

FABULÓS! GRÀCIES A LA MEVA LLICENCIATURA EN BIOLÒGUES, CINC MASTERS I TRES POSTGRÀUS, HE TROBAT FEINA DE REPARTIDOR DE BUTA.

PERÒ, PODRIA ASPIRAR A ALGUNA COSA MILLOR?

BE, SÍ... HI HAVIA UNA PLAGA DE REPARTIDOR DE PIZZES, PERÒ PER AQUESTA, A MÉS, ES NECESSITAVA EL TÍTOL D’ENGINYER AERONÀUTIC.

I LES SORTIDES A L’ESTRANGER?

FLUIXES, VOLIA ANAR A PARIS, A TIRAR-ME DE LA TORRE EIFFEL, PERÒ HI HAVIA CUA.

I DESPRÉS DIRAN QUE EL JOVENT NO VA LLANÇAT...

ACOMIADA'T D'ULLERES I LENTILLES ¿A QUÈ ESPERES?

NOMÉS
FINS AL 30
DE NOVEMBRE

**1ª CONSULTA
PREOPERATÒRIA
GRATUÏTA**

Oferta exclusiva per afiliats
i familiars directes de

Preu de la consulta valorat en 55€. Promoció vàlida des de 01/10/13 fins el 30/11/13 per a consultes i proves preoperatòries. No acumulable a altres ofertes.

INCLOU TOTES LES REVISIONS
FINS L'ALTA MÈDICA

PATRICIA JULVE
es va operar de miopia
i astigmatisme a
Clínica Baviera

ACREDITACIÓ
d'afiliat

[CIRURGIA REFRACTIVA LÀSER] [VISTA CANSADA] [CATARACTES]

IMPRESINDIBLE PRESENTAR
a la 1ª visita a Clínica Baviera.

Resta de consultes i serveis 10% dte.
Excepte anells i lents intraoculars.

PROMOCIÓ VÀLIDA NOMÉS A LES CLÍNQUES DE CATALUNYA

Barcelona · Girona · Hospitalet · Mataró · Reus · Sabadell · Tarragona

Compta
amb mi
contra la
pobresa.org

**Per combatre la
pobresa infantil, tot suma.
Fins i tot un conte.**

Obra Social "la Caixa"

Des de l'Obra Social "la Caixa", ja hem aconseguit que més de 200.000 nenes i nens, en situacions de desigualtat, rebin assistència social, educativa o psicològica. Però, per eradicar aquest problema tan greu, tothom compta. Per això impulem aquesta campanya a favor de Save the Children, per aconseguir ajudar més infants i perquè la pobresa infantil sigui una història que ningú a casa nostra hagi de viure.

Entra a comptaambmicontralapobresa.org o envia **CONTE** al **28029*** i col·labora en la lluita contra la pobresa infantil. Comptem amb tu.

*El cost íntegre per a clients de Movistar, Vodafone i Orange és d'1,20 euros i es destinarà íntegrament a projectes socials de la Fundació "la Caixa". La resta d'usuaris ho han de consultar amb l'operador. Cost màxim: 1,45 euros, IVA inclòs; contribució màxima: 1,20 euros. Número utilitzat per la Fundació "la Caixa" per a donacions sense finalitats comercials. Operat per Alvento, núm. d'atenció al client: 902 88 77 86 / alvento.es. Informació legal i protecció de dades: www.laCaixa.es/ObraSocial / info@fundaciolacaixa.es

Entra al web i col·labora-hi

